

NASZE ABC

Na nowo

Zatarg włosko-abisyński został w Genewie załagodzony, a raczej — na parę miesięcy odroczone. A co potem nastąpi? Zobaczymy, wypadki toczą się obecnie szybko i konstatacje zmieniają się ciągle.

Pesymiści, którzy przewidywali dalsze osłabienie Ligi Narodów, licząc się z faktem, że po odsunięciu się Stanów Zjednoczonych, wystąpieniu Japonii i Niemiec teraz skolei Włochy wycofają się z Genewy, pozostawiając w niej z grona t. zw. wielkich mocarstw tylko Francję i Anglię — zawiedli się. Ale tylko pozornie.

Formalne załagodzenie sprawy między Włochami a Abisynją nie przesądza wcale dalszego rozwoju wypadków. Wystarczy przypomnieć sobie, co było między Japonią a Chinami, a choćby niedawno między Paragwajem a Boliwią. Jeśli Włochy zgodziły się na czasowy kompromis, to bynajmniej nie dla ratowania instytucji genewskiej, ale spowodu zgołobienia. Sprawy afrykańskie muszą cofnąć się na dalszy plan wobec pilnych spraw europejskich, które wysunęły się po ostatniej mowie Hitlera.

Rysuje się już całkiem wyraźnie obraz tych różnorodnych dyplomatycznych, jakie się rozwiną w najbliższej przyszłości. Niemcy, Anglia, Francja i Włochy, te same cztery państwa, które przed dwoma laty występowały wspólnie w słynnym pakcie rzymskim. Zachód Europy — i tylko Zachód.

Nie ulega wątpliwości, że wyjaśnienia berlińskie na 7 zapytań, jakimi rząd angielski odpowiedział na 13 punktów Hitlera, będą stanowiły podstawę do dalszych rokowań. Niemcy przeciw całkiem widocznie gotowe są pójść Anglii na rękę bardzo daleko, aby za to — również bardzo daleko mogły zająć i same.

Dokąd? W dniu wczorajszym dwa pisma paryskie, „Echo de Paris“ i „Informations“, podały alarmujące pogłoski, że porozumienie niemiecko-angielskie ma się oprzeć na odsunięciu Ligi Narodów na bok i na zadośćuczynieniu żądaniom Niemiec co do umożliwienia rewizji traktatów. A zatem to, co dla całej Europy środkowej i wschodniej, nieobjętej Locarnem, stanowi o możliwości ciągłych w przyszłości wicherzeń pretensyj i zatargów.

Rola Ligi Narodów schodzi wobec tego na plan dalszy. Potrzebna w swoim czasie dla Anglii, obecnie nie odgrywa ona już w jej polityce tak wielkiej roli. Jedną tylko Francja dąży — a przynajmniej dążyła dotąd — do utrzymania współpracy wielkich państw z mniejszemi i oparcia systemu bezpieczeństwa na podstawach jaknajszerszych, zbiorowych.

Alle plany francuskie w tym kierunku rwa się raz po raz. Pakt Wschodni ostatecznie torpedują Niemcy, w interesie Włoch leży odłożenie paktów nadnaddunajskich na czas nieograniczonej — na czole wysuwa się znowu koncepcja załatwienia wszystkiego w gronie tylko czterech państw. Zresztą i Francja z całego obszernego gmachu swoich planów realizowała jak dotąd tylko układ z Sowiekami, swój i Czechosłowacji.

Sytuacja europejska wraca do tego samego niebezpiecznego punktu, w którym była na wiosnę 1933 roku.

Gen. Rydz-Śmigły
w Wilnie

Generalny Inspektor Sił Zbrojnych gen. Rydz-Śmigły wyjechał w piątek wieczorem, w towarzystwie kierownika M. S. Wojsk gen. Kasprzyckiego do Wilna, skąd powrócił na poniedziałek. Pobyt gen. Rydza-Śmigłego w Wilnie związany był z sprawą przygotowań do złożenia serca Marszałka Piłsudskiego w Wilnie.

Czy miało miejsce
Pogwałcenie Konstytucji gdańskiej?

GENEWA, 25. 5. (PAT). Na dzisiejszym posiedzeniu popołudniowym Rada Ligi zajmowała się raportem, przedstawionym przez delegata Wielkiej Brytanii Edena w sprawach gdańskich.

Raport donosi, że wysoki komisarz Ligi Narodów w Gdańsku przesłał Radzie Ligi kilka petycji w sprawie pogwałcenia konstytucji W. M. Gdańska, znajdujących się pod gwarancją Rady Ligi Narodów.

1) Pierwsza petycja pochodzi od proboszczów katolickich diecezji gdańskiej. Zdaniem petentów, sprzeczne z konstytucją Gdańska są następujące przepisy prawne: a) dekret z 4 kwietnia 1934 r., dotyczący noszenia mundurów, b) prawo pełnomocnictwa z dnia 24 czerwca 1933 r., c) dekret z 12 marca 1934 r. wyliczający stowarzyszenia prawnie dozwolone.

W sprawach powyższych wdrożone zostały rokowania pomiędzy Senatem a stronnictwem centrowym oraz proboszczami. Rokowanie te nie dały jednak wyników pozytywnych.

2) Dwie petycje stronnictwa centrum, z którego pierwsza protestuje przeciw zarządzeniom Senatu, wydanym w związku z incydentami wyborczymi. Druga petycja dotyczy również incydentów, jakie miały miejsce podczas wyborów. Rokowania Senatu ze stronnictwem centrum nie dały w tych sprawach wyników pozytywnych.

3) Petycja związku studentów żydowskich oraz żydowskiego związku rzemieślników w sprawie polonizacji ludności żydowskiej w Gdańsku.

4) Petycja wydawców „Danciger Volksstimme“ w związku ze stosowaniem ustawodawstwa prasowego i konfiskatami prasowymi.

Petycje skarżą się na przekroczenie przez Senat art. 73 konstytucji gdańskiej, zapewniającego wszystkim obywatelom równość wobec prawa bez względu na urodzenie, klasę społeczną lub religię. Petenci usiłują wykazać, że w wielu dziedzinach życia publicznego i administracyjnego równość ta jest gwałcona na korzyść narodowych socjalistów, natomiast Senat gdański oświadcza, że kierował się zawsze zasadą, zmierzającą do zapewnienia równego i słusznego traktowania wszystkich obywateli gdańskich. Jednakowoż z dokumentów, przedstawionych w Radzie wynika, że Senat gdański, powołując się na zasadę przyjętą przez najwyższy trybunał gdański, posiada poważne zastrzeżenia co do możliwości integralnego stosowania w praktyce zasady równości wobec prawa. Przypominając dalej, że obowiązkiem

Rady jest czuwanie nad tem, aby konstytucja była szanowana, raport stwierdza zasadniczą różnicę w poglądach na interpretację konstytucji gdańskiej, poczem proponuje mianowanie komitetu prawników, złożonego z trzech członków. Komitet ten zbada zarówno petycje złożone Radzie, jak i uwagi Senatu w tej sprawie, celem stwierdzenia, czy zasły wypadki pogwałcenia konstytucji gdańskiej. Członków komitetu trzech zaproponować ma referent, a raport tego komitetu przedstawiony ma zostać Radzie na jej ostatniej sesji.

Przekładając powyższy raport minister Eden zaznaczył, że otrzymał już zadawalające zapewnienia ze strony prezydenta Senatu gdańskiego p. Greisera, który niewątpliwie zechce zapewnić te potwierdzić.

Skolei zabrał głos prezydent Senatu Greiser, który oświadczył, że jeżeliby komitet prawników stwierdził pogwałcenie konstytucji gdańskiej, wówczas Senat zastosuje się do opinii komitetu i wycofa odnośne zarządzenia. Po tem oświadczeniu przewodniczący ogłosił, że raport został przez Radę przyjęty.

Liberja boleści

Z. Nowakowski o gorszącej litytacji
„Kto bardziej desperuje”

Świetny pisarz, Zygmunt Nowakowski, swój niedzielny feljton w „I. K. C.“ poświęca aktualnemu zagadnieniu wynaturzeń żalobnych, jakich ostatnio jesteśmy świadkami.

Feljton swój zaczyna Nowakowski od opisu ubiegłego poniedziałku, kiedy to zaczęto zdejmować już w mieście chorągwie żalobne. „Wstrząśnięci do głębi — pisze — porażeni wżypieniem i pełni żalu, przecież pobieraliśmy się jakoś i wstali do roboty”. Zaczęło się życie normalne. Aliści...

„Kolo ósmej przyniesiono mi gazetę. Na pierwszej stronie była żalobna obwódka. Opadły mi ręce i odleciała wszelka chęć do roboty. Powiedziałem sobie, że nie da się pracować.

Po jakiejś chwili otworzyłem dziennik mniejszej w srodki i przeczytałem drobna notatkę o tem, że ktoś ukradł komuś dwadzieścia złotych. Wiadomość ta przyniosła mi pewną ulgę. Chciwie rzuciłem się na kroinkę wypadków, czytając z niejaką otuchą w sercu, że auto zderzyło się z tramwajem, że kociół peki w fabryce, że... Drugiego dnia spojrzalem znowu na pierwsze strony gazet i postanowiłem nie czytać wcale i nie patrzeć...”

A teraz dalsze wywody Nowakowskiego, z których powstał tytuł feljtonu: „Liberja boleści”:

„Król wicz duński bardzo dobitnie określił stosunek swój do żaloby, mówiąc: „we mnie jest coś, co w ramie oznak się nie mieści, w tę larwę żalu, liberję boleści”.

Nie jestem Hamletem, jestem jednym z kilku czy kilkunastu milionów ludzi przeciętnych, których wiadomy fakt napelniał szczerym, głębokim smutkiem i bólem. Nie cytowałbym gorzkich słów Hamleta, o larwie żalu i o liberji boleści, gdyby nie to, że w ciągu tygodnia powszechny żal spopolitował się, że pominał sens istotny, lokując uczucie w drobniaczki — krótko mówiąc — przybrał formę niepożądaną. Formę hysterii, graniczącą gdzieś z azjatyckim barbarzyństwem. Nośmy żalobę, jak ją noszą ludzie kulturalni, tacy, których potrafią opanovać reakcje uczuciowe. Płaczą, gdy nas nikt nie widzi, płaczą w milczeniu, które jest dostojne, i nie papają ciągle!

Były, zdaje się, dwa samobójstwa. Rozmaicie można się na to zapatrywać, ja zaś w niczem nie chciałbym ubliżać tym nieodpornym, hipervrażliwym, nieprzystosowanym do życia jednostkom. Lecz mimo wszystko przychodzi mi na myśl harakiri, uprawiane z zamiłowaniem przez dworzan mikada. Polska leży w Europie. O tem trzeba koniecznie pamiętać.

W wielu kawiarniach do dziś dnia kelnerzy i pikolaki mają czarne opaski na ramieniu. Bardzo szanuję tych pracowników i żyję z nimi w przyjaźni, uważam jednak, że opaski w tym wypadku wywołują efekt raczej niepożądany. Tego rodzaju pomysły należy być bezwzględnie. Kto wie, czy nie byłoby lepiej, aby, podobnie jak w paryskim Cabaret du néant, podawali nie kelnerzy lecz karawanarze. Co ostatecznie było dopuszczalne jeszcze 18 b. m., to razi już w dniach następnych.

Niestety, żal nie zastąpił w pierwotnej, szlachetnej formie. Stał się gadatliwy, labidający. Rozmienił się na drobne. Roztrwonil złoto sobotniego milczenia na brzęczące miedziaki. Zaczęła się gorsząca litytacji na temat „Kto bardziej desperuje”. To jakby konkurs płaczek. A tu przecież tak trzeba dbać o miarę!

Co więcej, w jednym z tygodników stołecznych spotkałem się ze zdaniem, że Wawel w tym wypadku to za mało. Wydaje mi się, że jeśli idzie o doczesną, a przemawiającą do wyobraźni formę czci, Polska nie mogła dać nic mniej, a zarazem nie więcej niż Wawel. Inaczej nie da się tego sformułować. Jaki zatem cel ma krytyka tego właśnie miejsca? Dodajmy, że przy sposobności dostało się kilka przykrych słów zarówno Cecylii Renaty i żonie Sobieskiego, jak Korybutowi, Janowi III, a nawet i Kościuszce!

Mowa tu o artykule Leona Chrzanowskiego w „Świecie”, który wystąpił z twierdzeniem, że sąsiadztwo trumien Michała Korybuta Wiśniowieckiego, Cecylii Renaty, Jana III-go, Kościuszki nie odpowiada trumnie Marszałka Piłsudskiego, że trzeba zbudować osobne mauzoleum... Wreszcie przytacza Nowakowski jeszcze jeden przykład:

„Zanotować wypada jeszcze inne, a w wyższym stopniu niepokojące objawy żaloby. Oto naczelnik jakiegoś urzędu wezwał wszystkich podwładnych urzędników, aby pożyczkę narodową i świeżo podpisaną inwestycyjną natychmiast przelali — całością na fundusz im. Marszałka. Znowu gorliwie połączona z przynusem i przechodzącą miarę. I może w tym wypadku najpełniejsze uzasadnienie znajduje słowo „Liberja boleści”.

Gorszącej litytacji czwartobrygadzystów „Kto bardziej desperuje”, dostało się słusznie od krakowskiego pisarza. Może to wywoła otrzeźwienie.

Niemcy jako główny przyjaciel Polski
Znamienny artykuł „Czasu”

We wczorajszym „Czasie” znajdujemy bardzo znamienne polityczne zagranicznej.

Zaczyna on od stwierdzenia, że dotychczasowe trzymanie opinii publicznej zdala od spraw naszej polityki zagranicznej nie może być dalej utrzymywane, gdyż:

ROLA OPINII

„Dopóki żył Marszałek, wiadome było, że w Jego rękach spoczywa wyłącznie ster naszej polityki zagranicznej; gromy rzucano na nią przez tych lub owych nie miały żadnego znaczenia. Można było w tych warunkach lekceważyć nastroje opinii publicznej. Dzisiaj, po 12 maja, jest jednym z najważniejszych obowiązków tych, którzy popierali politykę p. Becka, najbardziej zaufanego współpracownika Marszałka w dziedzinie polityki zagranicznej, tłumaczyć, oświecać, komentować naszą politykę zagraniczną, szerzyć jej zrozumienie i jej nieodzowność w najszerszych masach”.

Dalej następuje wytyczenie planu, wedle którego prasa sanacyjna zamierza spełniać to zadanie:

„Do organu półoficjalnego t. zn. do „Gazety Polskiej”, należy autentyczne wyjaśnienie naszej polityki zagranicznej. Do innych pism — w tej liczbie i do naszego — należy szerzenie w naszym społeczeństwie zrozumienia dla podstaw, na których się ona opiera”.

Aresztowania Polaków w Czechach
za udział w agitacji przedwyborczej

MORAWSKA OSTRAWA, 25. 5. (PAT). Zandarmerja dokonała aresztowań wśród Polaków w Suchoj Górnej, na Śląsku nad Olzą za udział w agitacji przedwyborczej na rzecz listy polskiej i za rozklejanie odezw przedwyborczych polskich. Aresztowani zostali: Gustaw Taraba, prezes stowarzyszenia studentów Polaków z Czechosłowacji „Jedność”, stu-

dent czwartego roku prawa na uniwersytecie berneńskim, prof. Emanuel Guzier, student prawa Karol Dziadura oraz Koneczny. Aresztowanych przewieziono do więzienia w Mor. Ostrawie. Zandarmerja przeprowadziła nad to przesłuchania całego szeregu młodych ludzi w Suchoj Górnej i Średniej.

Gra w karty
jako oszustwo karalne

O Sąd Najwyższy oparło się zagadnienie gry w karty. Chodziło o ustalenie pewnej granicy pomiędzy grą hazardową, oszukańczą i karalną, a grą rozrywkową. S. N. orzekł, że gra, w której wyniki zależne są od umiejętności kombinowania, o ile nie są przyłączone, poza zabawa, inne okoliczności, nie jest karalna. Natomiast gra, w której wygrana zależy od ślepego trafu, podpada pod sankcję art. 61 prawa o wykroczeniach.

Gra, której charakter i cały sposób grania polega na spekulowaniu w celu wprowadzenia partnera w

błąd podpada narówni z grą fałszywą pod przepisy o oszustwie.

Umysłowo chory
Zabił lekarza

BERLIN, 26. 5. (PAT). W Bernau (w Brandenburgii) wczoraj popołudniu przywódca miejscowej brygady robotniczej Bernatek w przystępnym oledu zastrzelił lekarza Moellera, który chciał go przewieźć do zakładu dla umysłowo-chorych. Bernatek następnie popełnił samobójstwo.

„PUNKT CENTRALNY”

Po tym wstępie czytamy:

„Punktem centralnym naszej polityki zagranicznej jest nasz stosunek do Niemiec. Dlatego, że są naszym sąsiadem najważniejszym i najbliższym. Od tego, jak oceniamy ich stosunek do naszych najżywniejszych interesów, musimy uzależnić caokształt naszej polityki zagranicznej”.

Jaki jest ten stosunek?

„Nakazem realizmu jest stwierdzić olbrzymią dynamikę nie polityki niemieckiej, ale, co dużo ważniejsze, niemieckiego narodu. Tej dynamiki nie złamię się siecią choćby najmisterniejszych paktów, mnożeniem formulek prawnych i wojowniczymi artykułami. Te dynamiki można złamać armatami, kosztem najpotworniejszej hekatombi i zapewne rewolucji w całej Europie. Jeżeli zaś dynamiki niemieckiej nie można złamać, trzeba ją skanalizować. Jednym ze środków takiej kanalizacji jest pakt z 26 stycznia b. r.”.

GŁÓWNY DOWÓD

Wreszcie zaś pisze „Czas”:

„Są w Polsce ludzie, którzy twierdzą, że cała propolska polityka Hitlera jest tylko bluffem... „Politykom” żyjącym w świecie własnych koszarów trzeba zwrócić uwagę na zachowanie się Niemiec po zgonie Marszałka. Flagi spuszczone do pół masztu. Goering w Warszawie i Krakowie — podziwiać należy odwagę tego człowieka, który przeciw rzykował głowę, widoczną zdaleka, krocząc po parę godzin po wąskich uliczkach. — Kanclerz Hitler wraz z całym rządem i całą generalicją w kościele św. Jadwigi, gdy w Paryżu prezydent Lebrun nie miał czasu na udanie się do kościoła Inwalidów”.

„Czas” zapowiada kontynuowanie publicystyki propagandowej, za przyjaźnią polsko - niemiecką, stwierdzając narazie, że ostatnia mowa Hitlera „otwiera w stosunkach europejskich nowy a ważki rozdział”.

Wśród pism

ZADANIA CHWILI

„Polska Zbrojna”, zwracając uwagę w artykule wstępnym p. t. „Czas maszeruje”, że „nie wolno w żalobie opuszczać rąk ani poddawać się nastrojom wyczekiwania”, gdyż w chwili obecnej „pierwszorzędną sprawą jest tempo pracy”, pisze:

„Rozumiemy, że wielki autorytet moralny Marszałka musi być zastąpiony zdwojeniem poszanowaniem prawa i porządku publicznego. Rozumiemy, że w społeczeństwie musi toczyć się walka idei, poglądów i programów. Nie widzimy atoli powodu, aby te użyteczne procesy ścierania się opinii i programów mogły kogośkolwiek, urzędnika czy obywatela, zwolnić od zasadniczego i podstawowego zadania utrzymania tempa w pełnieniu obowiązków czynnej pracy twórczej na wszystkich odcinkach razem i na każdym osobno”.

SOWIETY I POLSKA

Korespondent moskiewski „Gazety Polskiej” p. Otmar, opisując zachowanie się Moskwy po śmierci Marsz. Piłsudskiego, stwierdza, że „wykonano niezbędne minimum protokółarne”, że wprawdzie nie opuszczono flag do połowy masztu w dniu pogrzebu, ale (po pierwszym niezbyt taktycznym artykule „Prawdy”) powstrzymano się od jakichkolwiek wypadów zarówno prasowych jak i radiowych.

„Natomiast powszechne zdumienie wywołał brak jakiegokolwiek reakcji ze strony czerwonej armii...”

W stosunkach z naszym wschodnim sąsiadem, z względu na nieprzewidywalność różnic ideowo - obyczajowych odpadają kryteria dobra i zła, szlachetności, lub moralnej męskierji. Pozostają wszakże kryteria mądrosi politycznej. Sądząc z szeregu doświadczeń, strona sowiecka ma dążyć do poprawy stosunków z Polską.

Toteż nie ludząc się ani chwili, że zgon Największego Polaka został przez Moskwę spotkany ze złe maskowanym westchnieniem ulgi, i że dalszy rozwój stosunków w Polsce chętnieby tu widziano w postaci powrotu do przedmajowej słabizny, nikt rozumny nie ma tu ani chwili złudzenia, że rządy Rzeczypospolitej trwale zostaną w dionach wychowanej przez Marszałka stalowej falangi.

W dniach okrutnej żaloby, nie było lepszej okazji do radykalnej poprawy (nie z naszej winy pogorszonych) stosunków, jak ujęcie żołnierskich serc. Okazję tę pominięto!

TRZY PRĄDY

„Robotnik” stwierdza w Polsce współczesnej trzy głębokie procesy rozwojowe:

„Postępuje szybko naprzód „ureakcyjnienie” warstw kierowniczych obozu sanacyjnego... Proces drugi — to gra obozu „narodowego” na wulgarnie chamstwo nastrojów antysemitycznych... Postęp tej propagandy lekceważyć nie wolno... Istnieje wszakże proces trzeci — postęp niestanny radykalizacji społecznej mas robotniczych, chłopskich, drobnomieszczańskich, pracowniczych”.

Z tego ostatniego ruchu, jak się spodziewa „Robotnik”, wytworzy się „szeroki prąd przeciwny — stawy dzisiejszej próbie kierownictwa BBWR. by zapomocą nowej ordynacji zastąpić rzeczywisty układ stosunków społeczno-politycznych kraju fikcyjnym życiem politycznym przyszłego piątego Sejmu”.

NOWE PISMO

W dniu wczorajszym wyszedł pierwszy numer „Warszawskiego Dziennika Narodowego”. Jak można sądzić z treści (m. in. artykuł wstępny p. t. „Polityka narodowa”), wynika, że nowe pismo stanowić będzie organ polityczny str. narodowego.

Co czyta Warszawa? Głód dobrej książki

Narzekania na upadek czytelnictwa w Polsce, w stosunku do abonentów czytelników, gromadzących cenniejszą umysłową stolicę — są w dużym stopniu przesadą.

W pewnej czytelni w okolicach al. Ujazdowskiej, zaopatrzonej w kilkanaście tysięcy tomów w czterech językach, bibliotekarka żali się:

— Czytelnicy, którzy czytają dużo, mają smak wyrobiony i umieją ocenić książki istotnie wartościowe — są naprawdę w smutnym położeniu: brak dla nich odpowiedniej dobrej lektury, która zaspokoiłaby ich nieustającą „głód książkowy”.

DOBRE KSIĄŻKI — RZADKOŚCIĄ

Nowości wychodzi dużo, ale niestety „perły” literackie są rzadkością; większość nowych książek to miomota, czytana z męską, a braku wyboru, a nie z upodobania.

Gdy nadchodzi lato, t. j. martwy sezon wydawniczy, doprawdy ogarnia rozpacz: niema co dać wybredniejszemu czytelnikowi, niema czym pokryć zapotrzebowania, które w sezonie wakacyjnym, okresie urlopów, gdy każdy ma dużo wolnego czasu — jest jeszcze większe niż jesienią i zimą.

Przeciętnie, w ciągu roku ukazują się kilkanaście powieści najprawdopodobniej dobrych, wartościowych i ogólnie się podobających. Jest to przysłowiowa „kropka w morzu” dla tych, którzy zmieniają książki często (przeciętnie co drugi dzień) i chcieliby zawsze czytać „coś dobrego”.

W literaturze zagranicznej jest mnóstwo powieści interesujących — dlaczego nasi tłumacze wybierają właśnie miomotę? Niewiadomo. A przecież trafny wybór gwarantowałby niezawodne powodzenie. Wystarczy wymienić obryzmia i długotrwały poczytność „Księgi z San Michele”, „Sagi rodu Forsytów”, „Kryształowy córki Lawransa”, „Ludzi w hotelu” i t. p.

BŁĘDY WYDAWCÓW

Wydawcy zwracają zbyt mało uwagi na gust publiczności — liczą się z głośniejszymi nazwiskami autora i podciągającym, na pierwszy efekt obliczeniowym tytułem, a nie z treścią samej powieści. Próbuja, czy książka „chwyci” na rynku jakąś sensacyjną — a to jest duży błąd. Czytelnicy oczyniali i wybredni żądają tych czy innych powieści przeważnie na zasadzie opinii znajomych, którzy je już przeczytali, lub rzeczowych recenzji — okładka i tytuł odgrywają przy wyborze lektury rolę minimalną. Ujemnie, nieprzychylnie sądy rozchodzi się „pantoflowa poczta” bardzo szybko i książki o najbardziej frajancyjnym tytule „leży” bezapelacyjnie najdalej po dwóch miesiącach od chwili wydania.

MLÓDZIEŻ POKRYWDZONA

To smutne zjawisko, że trzeba czytać książki przeciętne, mało wartościowe, ponieważ niema na rynku książarskim dostatecznej ilości książek dobrych — odczuwa najsilniej odczytanie inteligencja, wśród niej głównie kobiety i młodzież.

Mężczyźni czytają naogół mniej, przytem ich ulubiona lektura to albo książki poważne, historyczne i naukowe, których nie można „pochłaniać” w szybkim tempie jedna za drugą, albo też powieści sensacyjne, które wydawcy rzucają na rynek zawsze w dużych ilościach, że wspomniemy chociażby o sensacyjno-kryminalnych wydawnictwach „Pionierów”. Nie odczuwają więc braku odpowiedniej lektury tak jak kobiety, dosłownie „pożerające” książki, nieraz po dwie i trzy dziennie, ani jak młodzież, która naprawdę nie ma co czytać.

Sprawa odpowiednich książek dla młodzieży to bolączka każdej czytelni, która dba o to, by nie dawać młodzieży książek nieodpowiednich, nie stojących na właściwym poziomie moralnym i etycznym.

Wydawcy nie troszczą się wcale o książki dla młodych — z drugiej strony chłopcy i dziewczęta w wieku

lat 14 — 18 czytają dużo i chętnie bajki dziecięce, opowiadania Buny-Aretowej, czy sławna „Ania z Zielonego Wzgórza” Montgomery nie są już dla nich odpowiednią lekturą. Młodzież w tym wieku ma już niektóre zainteresowania ludzi dojrzałych, spragniona jest „prawdziwych” powieści dla dorosłych. Co im dać? Daje się — „w braku laku” — Dell, Locka, Nowakowskiego, Coorwooda, Londona i Grey'a, ale ten zapas jest wysoko niewystarczający. „Pochłona” wszystkie powieści w przeciągu kilku miesięcy i staje się znów przed rozpaczyliwym dyktandem: książek dla młodzieży niema.

Doprawdy zbyt mało zwraca się na to uwagi — dorastającym dziewczętom i chłopcom należy się lektura, rozwijająca ich dobry smak i zaspokajająca ich zainteresowania, w tym

wieku zaznacza się przecież najwyraźniej nienasycony „głód książki”.

CZY SPORT WYPIERA KSIĄŻKĘ?

Mówi się dużo o tym, że młodzież współczesna nie lubi czytać, że sport, pielęgnowanie kultury fizycznej wyparły zainteresowania intelektualne. To jest mniemanie błędne. Chłopcy uprawiający z całym zapałem i oddaniem wszelkie sporty, spędzający całe dni na boisku czy rowerze — czytają po nocach, ale czytają. Interesuje ich wszystko — o jakiegokolwiek książkę usłyszą „przez radio”, czy przeżyją w recenzji, już się o nią dopominają, a jeśli nie mogą się na nią doczekać, „wygrzebią” spod ziemi, pożyczają prywatnie, kupią na wózek, byle tę książkę mieć. Oczywiście, niezawsze kierują nimi w tym wypadku pobudki szlachetne

— gwałtowny atak młodzieży na „Prokuratora Alieje Horn” Mostowicza dyktowany był raczej niezdrową ciekawością sensacji, to samo jest obecnie z „Małżeństwem doskonałym” Vanderveldego, o które młodzież dopomina się równie chciwie jak starsi.

POEZJA NA WYGNANIU

Niezmiernie charakterystyczny jest fakt, że nikt teraz nie czyta poezji. Jedynym poetą, którym czasem się ktoś zainteresuje, jest Tuwim — jego ostatni tomik poezji „Jarmark rymów”. O Błakowiczównę nikt się nie pyta, a inni mniej znani poeci spożywają w bibliotecznym kurzu i zapomnieniu całe lata. Wiedzieć niema dziś w życiu współczesnego człowieka niestety na poezję...
A. Orz.

Papier, sztuczny jedwab, celofan...

A to wszystko — z drzewa

Rola drzewa w cywilizacji dzisiejszej

Czyż przyjdzie do głowy uroczą pani — gdy włożywszy ażurową pończoszkę z krajowego jedwabiu (który zyskał już dziś pełne prawa obywatelstwa wśród najwybredniejszych elegantek), zasiada w wygodnym fotelu, krytym lśniącym adamaszkiem, pod lampą, której blask rozprasza pastelowy abażur celofanowy, — że wszystkie te przedmioty mają wspólne pochodzenie? Na kominku płoną szczapy drzewa — to goręci i obdarza nas ciepłem bliiski krewniak surowca naszej policoszki, abażuru, czy pokrycia fotelu.

Przed paru dniami w gmachu Stowarzyszenia Techników prezes Syndykatu Papierniczego inż. H. Karpiński wygłosił niezwykle ciekawy odczyt o roli drzewa w przemyśle papierniczym i włókienniczym. Czego mógł się spodziewać po tym odczycie zwykły laik? Suchych cyfr, niezrozumiałych szczegółów technicznych, tylko nie tego właśnie, że przez półtorej godziny będzie wytyczał słuch, by nie uronić ani jednego słówka prelegenta, który ciekawość słuchacza trzymał wciąż na uwadze, otwierając horyzonty na rzeczy zupełnie nieznaną a niezmiernie interesującą.

Z CHIN PRZEZ ARABJĘ DO EUROPY

Papier — ten najprostszy dziś z artykułów codziennej potrzeby, bez którego nie możemy sobie wogóle wyobrazić życia, ujrzał on światło dzienne w pierwszym wieku ku przed erą chrześcijańską, a kolebka była mu stara cywilizacja chińska.

Chińczycy, utrwalający do tego czasu zapomocą pędzłków zawile esy — floresy swego alfabetu na tkaninach bawelnianych, przekonali się, że także z odpadków bawelnianych da się spreparować masę, nadającą się do pisania. W czasie wojen kalifatu bagdadzkiego z Chińczykami sztuka fabrykacji papieru przeszła dzięki jeńcom, do Arabów, wypierając pergamin. Ciekawy jest fakt, że zainteresowanie papierem spowodowały jego właściwości utrudniające dokonywanie fałszerstw, szeroko wówczas praktykowanych podczas gdy na pergaminie udawały się one znakomicie.

Dopiero w VIII wieku przywędrował papier do Europy. Od Arabów przejęli sztukę Hiszpanie, starab dotarli do Francji i Niemiec. Zapotrzebowanie zaczęło gwałtownie wzrastać z chwilą wynalezienia druku, a już w schyłku XV wieku Polska miała w ziemi krakowskiej własną papiernię, skąd eksportowała papier na Węgry i do Moskwy.

Jednakże konieczność przywożenia bawelny, jako surowca papierowego sprawiała już w XVIII stuleciu poważne trudności. W XIX wieku sytuacja stała się wręcz krytyczna: nie było z czego fabrykować papieru w takich ilościach, by podać zapotrzebowaniu.

DZIĘKI OSOM I SZERSZENIOM

Drobne wydarzenia bywają czę

stokroć brzemienne w doniosłe skutki. Kto by przypuścił, iż do wynalezienia papieru drzewnego przyczynili się walcie owady?

Oto pewien prosty kacz niemiecki, obserwując gniazda osi szerszeni, zauważył, iż tkanka tych gniazd zrobiona jest z masy, podobnej do papieru. Sprawdził również, że owady te wytwarzają ową masę z tkanki roślinnej. Spostrzeżenie to stało się punktem wyjścia dla badań uczonych. Niejaki Woltmann z Würtembergii pierwszy zaczął robić doświadczenia z miazgą drzewną, ścieraną na kamiennym toczaku. W latach 70-ych XIX stulecia dalsze doświadczenia doprowadziły do wyodrębnienia celulozy i u pewnych badaczy, iż lignina jest właśnie tym składnikiem, który spaja włókna i nadaje im pożądaną sztywność.

Do wyrobu miazgi drzewnej używa się różnych gatunków drzewa, przedewszystkiem świerku, topoli i osiki, w rzadkich tylko wypadkach sosny — ze względu na jej dużą zawartość żywicy. Jeśli uprzytomnimy sobie, iż przemysł papierniczy świata pochłonął już 15 do 18 milionów ha zwartego lasu, to trudno się dziwić, że ten surowiec zaczął grozić wyczerpywaniem się. Toteż zaczęto się rozglądać za nowymi surowcami.

Próbowano słomy — lecz duże jej ilości potrzebne są dla gospodarstw rolnych. Zainteresowano się bambusem z delty Gangeu — lecz jest niewygodny do transportu. Kilkanaście milionów kosztowały próby z trzcina z delty Dunaju — lecz była mało wydajna i źle się magazynowała. Z grubych liści pewnego gatunku kaktusa, zwanego „Alfa-Alfa” w koloniach Afryki Północnej, wyrabia Anglja papier niezwykle biały i lekki — ale tylko ona, bo i tu transport jest bardzo niewygodny i kosztowny. Nadal więc pierwszeństwo i prawie że monopol na drewno.

ALFA, BETA, GAMMA

Dawnemi czasy osiągało się miazgę drzewną wyłącznie sposobami mechanicznymi, przez ścieranie drewna na kamiennych toczakach puszczanych siłą wodną. Szasem udoskonalono przetwórczość, wprowadzając przeróbkę chemiczną. Po wielkiej wojnie chemja zrobiła dalsze olbrzymie postępy w osiągnięciu wysokiej jakości celulozy i dokonała szeregu wynalazków, pozwalających stosować celulozę w jej pochodnych przetworach do innych celów, niż papiernictwo. Dziś rozróżniamy trzy rodzaje celulozy: Alfę, Betę i Gammę.

Celuloza Alfa stanowi gatunek

najwyższy, toteż wszystkie wysiłki zmierzają do tego, by wydobyc jej jaknajwięcej. W papierze stanowi ona element dodatni, przedewszystkiem jednak znalazła zastosowanie przy wyrobie materiałów wybuchowych oraz dla snucia cienkiej, gładkiej, lśniącej nici, służącej do wyrobów jedwabniczych. Właśnie z tych nici robione są pończoski, trykotaże oraz wszelkie sztuczne tkaniny jedwabne.

9 milionów tonn celulozy zużywa rocznie światowy przemysł papierniczy, a dotychczas tylko 250 tysięcy pochłania przemysł włókienniczy. Przyszłość celulozy w tym przemyśle jest jednak ogromna, i coraz bardziej maleje konieczność sprowadzania egzotycznych surowców. Na wypadek zaś wojny nie ulega kwestji, że cała celuloza zużywana będzie na wyrob środków wybuchowych. Rozpiętość produkcji celulozy w poszczególnych krajach jest olbrzymia. Produkuje, jak zwykle, Ameryka, produkująca 94.000 tonn, Dalej Chiny — 44.000 tonn, Niemcy — 37.000 tonn, Francja — 25.000 tonn, Polska narazie tylko 3.500 t.

CORAZ DALEJ

Nietylko papier i tkaniny jedwabne zawdzięczamy drzewu. Tak bardzo rozpowszechniona dziś w postaci waliz i kufrów „wulkani-zowana fibra” — to również masa drzewna, nawijana na walec i prasowana tak silnie, że włókna spawają się trwale. Barwny celo-

fan, z którego wyrabiane są piękne abażury do lamp, oraz fantazyjne sztuczne kwiaty, klamry i guziki — nie jest niczem innym jak tą samą celulozą drzewną, kolorowo barwioną i wytłaczaną przez cienki otwór, niby wstęga. Udoskonalania przetworów celulozy czynią ciągle postępy. Ostatnio zaczęto wyrabiać szyby do okien, które przewyższają szklane tą zaletą, że przepuszczają ultrafioletowe promienie słoneczne.

Trudno w ramach feljetonu zamknąć wszystkie najróżnorodniejsze przetwory pochodne, które dalały się jeszcze wydobyc z ługów celulozy, odpływających z warków do rur ściekowych, jak: alkohol, ekstrakty garbnikowe, węgiel aktywny — jest to olbrzymia gałąź wiedzy, stale wzbogacająca się, a często dotąd niewykorzystywana. Kto wie, czy nie dojdziemy wkrótce do tego, iż z celulozy da się wyciągać przy zastosowaniu szerokich walców już nie nitka jedwabna, lecz od razu gotowy, bawełniany materiał ubraniowy...
Całkiem jak w bajce.

Komiteć stołeczny LOPP-u zorganizował

Pierwszy kurs wykrywaczy gazów

Groźba gazów bojowych, mających być decydującą bronią przyszłej wojny, wisi jak ciężki opar nad całym światem. We wszystkich laboratoriach „apacyfistycznie” nastrojonych państw wrc dwutorowa praca.

Z jednej strony uczelni wysyłają swój mózg nad wynalezieniem gazów, mogących zadać najradkalniejszy cios przeciwnikowi. Inna część uczonych niemniej intensywnie opracowuje środki obronne tak dla armji jak i ludności cywilnej, silnie zagrożonej w każdym nieprzyjacielskim naloście gazowym.

Poza uczelniami specjalnie instytucje, powołane do organizowania i przygotowania zawczasu obrony ludności cywilnej, konsekwentnie prowadzą owe prace przygotowawcze, wychodząc ze słusznego założenia, że istotnie uciepnieć mogą jedynie społeczeństwa nieprzygotowane.

W planach najbliższych prac Komitetu Stołecznego LOPP-u w dobie obecnej tylko jedną trzecią zajmują sprawy ściśle lotnicze, dwie trzecie wysiłków kierowane jest na O. P. L. G. Ostatnio z inicjatywy zarządu okręgu LOPP przy wybitnej współpracy Wojsk. Instytutu Przeciwozwojennego zorganizowano pierwszy kurs wykrywaczy gazów. Kurs ten rozpoczął się w dniu 22 b. m. i odbywa się na terenie Politechniki Warszawskiej. 60 osób, przeważnie członków Związku Inżynierów-Chemików R. P., posiadających gruntowne przygotowanie naukowe, zapisało się na ten kurs. Stanowić oni będą z czasem załogę ochronników patroli, których zadaniem będzie po wybuchu bomby lotniczej stwierdzić, jakim gazem został skażony teren i na podstawie tego odkrycia przeprowadzić odpowiednie odkażenie.

Stanowisko takiego kierownika patroli wymaga nietylko wiedzy chemicznej i opanowania chemicznych środków bojowych, lecz i dużej przytomności umysłu, a nawet bohaterstwa, jako pierwszy bowiem wstępujący na skażony teren człowiek taki najwięcej się naraża. Od jego szybkości zaś orientacji i przedsięwzięcia środków ochronnych zależy zdrowie i życie zamieszkalej w najbliższym promieniu ludności.

Toteż na tego rodzaju stanowiska zarząd okręgu LOPP dokonywa niezmiernie strannego wyboru.

300 uczniów z Finlandji przyjedzie na lato do Polski

Na podstawie porozumienia o wymianie turystycznej pomiędzy Polską a Finlandją przybędzie w ciągu lata r. b. do Polski szereg wychowanków z Helsingforsu.

B. dyrektor Żyrardowa znów przegrał proces o odszkodowanie

Warszawski Sąd Apelacyjny ogłosił wyrok w sprawie b. dyrektora Mojszesa Caena, który procesuje się z sekwestrem sądowym Zakładów Żyrardowskich o odszkodowanie. Powództwo Caena o 18.000 złotych za zwolnienie z pracy zostało ponownie oddalone z zasądzeniem kosztów procesu na rzecz sekwestra.

Bezzasadne skargi do władz sądowych

Ministerstwa otrzymały okólnik Prezydium Rady Ministrów w sprawie odpowiedniego pouczenia interesantów w urzędach. Praktyka Najwyższego Trybunału Administracyjnego wykazała, iż zachodzą wypadki bezzasadnego wnoszenia skarg wskutek błędnego pouczenia. W de-

6 wagonów sowieckiego tytoniu

W przyszłym miesiącu przybędą do Polski pierwsze transporty sowieckiego tytoniu, zakupionego przez nasz Monopol Tytoniowy. Do Warszawy nadejdzie na 6 wagonów tytoniu kaukaskiego. Ogółem sowieckie planacje tytoniu dostarczą Polsce 800 tonn surowca.

Wycofanie wniosków egzekucyjnych przy zaległych podatkach komunalnych

Agencja PID dowiaduje się, iż w związku z rozciągnięciem ulg przy spłacie zaległości podatkowych na podatki komunalne, zarządziło Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, by gminy i związki samorządowe wycofały z urzędów skarbowych wnioski egzekucyjne, dotyczące zaległości za

czas do 31 marca 1934 roku. Wobec przyznania ulg dla zaległości późniejszych, tytuły egzekucyjne, jak i nakazy płatnicze dla zaległości do 1 kwietnia 1935 roku zostają zawieszony i egzekucja dla tych należności wstrzymana ma być do 15 czerwca r. b. w stosunku zaś do drobnej własności rolnej do 1 listopada r. b.

Od Administracji
Celem uniknięcia pomyłek w wysyłce naszego pisma, prosimy Szanownych Prenumeratorów o dokładne i wyraźne podawanie adresów. Przy zmianie adresu należy oprócz nowego adresu podać dokładny adres poprzedni, gdyż w przeciwnym razie zmiany adresu nie będą załatwiane.

Forsowanie państwa totalnego Hitlerowcy przeciw zakonom katolickim

Udaremnienie zbiórek na cele dobroczynne

Berlin, w maju. Okres spokojnego współżycia między Kościołem katolickim a hitleryzmem, jaki panował przed plebiscytem w Zagłębiu Saary, minął szybko. Widocznie był tylko przejściowym pociąganiem taktycznym. W ostatnich dniach walka z katolicyzmem w Niemczech została znowu ożywiona, czego wyrazem jest nie tylko opieranie „niemieckiego pogaństwa”, ale przede wszystkim — ataki przeciw klasztorom. Bo mają one do tychczas w swych rękach poważne środki: majątki i szkoły.

W Berlinie zakończony został właśnie, w atmosferze forsownej propagandy wśród opinii publicznej, pierwszy wielki proces przeciwko katolickim zakonnikom, oskarżonym o oszustwa dewizowe. Dalsze procesy w przyszłości zostaną niebawem. Równocześnie w całym Niemczech jak na komendę rozlegają się głosy, domagające się natychmiastowego zamknięcia szkół klasztornych.

Atak przeciwko władzom kościelnym wszczęty został tym razem wprost przez „Völkischer Beobachter”, który w swych artykułach antykatolickich wyraża wątpliwości, czy wychowywanie młodzieży niemieckiej może być powierzone tym „balamucielom”. Organ hitlerowski przemilcza jednak fakt, że konkordat zawiera również postanowienia, mocą których Kościołowi przysługują nie tylko prawa utrzymywania szkół, ale i ich zakładania.

„Angriff” posuwa się nawet tak daleko, że uważa za rzecz niedopuszczalną, aby zakonnikom, które siedziały na ławie oskarżonych, przyjęte zostały znowu do klasztoru po odsiedzeniu kary. Jest to przygrzywka do nowego procesu dewizowego, rozpoczętego w tych dniach przeciwko O.O. Augustynom.

W ubiegłą sobotę rozpoczęły się w całym Niemczech zbiórki uliczne i domowe na rzecz katolickiego stowarzyszenia „Caritas”. Zbiórki odbywały się za pozwoleniem ministerstwa spraw wewnętrznych. Przy tej okazji do szło w Monachjum do starć, wskutek czego wszelkie zbiórki zostały zakazane. W umotywowaniu zakazu wskazuje się na to, że zasądzone w Berlinie zakonnikom dopuścili się oszustw finansowych i że ich skazanie wywołałoby głębokie oburzenie, tak, że można spodziewać się osobistych napaści na kwestujących. W gruncie rzeczy zaś chodziło właśnie o podniecenie ludności przeciwko zbiorcom. Nationalsozialistische Parteikorrespondenz” rozesłała, np. do prasy niemieckiej artykuł, ostro krytykujący afisz stowarzyszenia „Caritas” za to, że... przedstawia zakonnikom w szacie zakonnej z dzieckiem na ręku.

Natychmiast po wydaniu zakazu arcybiskup monachijski kardynał Faulhaber, protestował w ministerstwie bawarskim oraz u namiestnika rządu Rzeszy von

Eppa, powołując się na pozwolenie udzielone przez Ministra spraw wewnętrznych Rzeszy Fricke i protestując przeciw temu, iż uniemożliwia się akcje charytatywne w mieście tak czysto katolickim, jak Monachjum.

Zakaz zbiórek na cele dobroczynne odbił się głośnie echem również zagranicą, o czym świadczy artykuł „Neue Zürcher Zeitung”, który opisuje przebieg zajęć monachijskich. Kwestarze katolicy już w porannych godzinach wyszli na miasto z puszkami i zająwszy miejsca przed biurami i domami handlowymi, prosili o datki, polecając odznaki akcji charytatywnej. Równocześnie w różnych punktach miasta pojawiły się grupy ludzi, wznoszące okrzyki: „Nie mamy pieniędzy dla przemysłowców dewizowych, hańba zdraycom!” Kwestarzy otoczono i wpędzono do bram.

tak, że nie mogli dostać się do nich nikt, kto by chciał złożyć jakiś datkę. Równocześnie w różnych częściach miasta doszło do bójek. Zaraz zaś potem wydany został zakaz zbiórek...

Organizowana nagonka jest zupełnie widoczna. Jak wiadomo, nielegalne przesyłki pieniędzy za granicę przez oskarżone zakony miały na celu udzielenie pomocy finansowej dla takichże zakonów zagranicą, a więc była to akcja pozbawiona chęci zysku, mająca na oku cele etyczne, a tylko naruszająca formalny zakaz ustawowy. Jako taka zastępowała bez względu na karę — ale nie na takie, rzekomo żywiołowe, „oburzenie” mas — które właściwie jest tylko planowym rozbiciem sztucznej propagandy, by mieć pretekst do pozabawienia katolicyzmu niemieckiego tej potężnej ostoji, jaką są dla niego zakony.

Stosunek Włoch Do zagadnień polityki europejskiej

Przemówienie Mussoliniego w Izbie Deputowanych

RZYM, 25. 5. (PAT.). Dziś popołudniu Mussolini wygłosił w Izbie Deputowanych w ramach dyskusji nad budżetem Ministerstwa Spraw Zagranicznych, poświęcone włoskiej polityce zagranicznej.

Stwierdziwszy, że płynny stan, w jakim znajduje się wiele zagadnień nie pozwala mu dać równie wyczerpującego obrazu poczynań rządu faszystowskiego w dziedzinie polityki zagranicznej, jak ten który nakreślił w roku 1928 w Senacie, Mussolini oświadczył, że podstawą działania Włoch jest realizm polityczny. Realizm ten polega na uwzględnianiu zmian i posunięć, jakie dokonują się stale w międzynarodowym układzie sił.

STOSUNKI WŁOSKO - FRANCUSKIE

Łącząc z budżetem — mówił Mussolini — przedstawione zostały Izbie do zatwierdzenia układy francusko-

włoskie ze stycznia bież. roku: które regulują kwestje, wiążące się z art. 13 paktu londyńskiego, układy te, które w całokształcie należy uznać za zadawalające, zamykają powojenny rozdział w stosunkach włosko-francuskich, stwarzając przesłanki dla owocnej współpracy obu krajów.

Konferencje francusko - angielską w Londynie uważać należy za rozwinięcie spotkania włosko - francuskiego w Rzymie.

ZBROJENIA NIEMIECKIE

Jednostronne wypowiedzenie przez Niemcy 5-jej części Traktatu Wersalskiego zahamowało w sposób nagły normalny rozwój sytuacji europejskiej. Wszyscy powzięli odruch przekonania, że fakt stworzony i dokonany przez Niemcy nie da się odwołać. Przypomnieć tu należy — choć ma to już wartość tylko retrospektywną, — że w styczniu r. 1934 Niemcy były skłonne zgodzić się na realizację swego równoprawnienia w dziedzinie zbrojeń w znacznie wyższym zakresie. Przystąpiły one na wojsko 300-tysięczne, posiadające w każdym razie wartość jedynie defensywną, jednak bezcelowe jest żalować tego, co się stało, jak też bezcelowe jest jeszcze mówić o rozbrojeniu. Trudno jest nam wierzyć w możliwość ograniczenia zbrojeń czy też w zakaz pewnych metod wojennych. Wszakże, jeżeli uczyni się w tej dziedzinie co konkretnego, nie będziemy robili trudności.

STRESA

Konferencja w Stresie nie przesądzając jej znaczenia przyniosła wyniki całkowicie konkretne w sensie sprzyjającym przedewszystkiem stanowiska trzech zachodnich mocarstw wobec najbardziej aktualnych zagadnień. Aktywność i solidarność ujawnione w Stresie ułatwiają dążenia do usunięcia głównych przeszkód paraliżujących pokojowe współżycie narodów europejskich, współżycia, które jest niezbędne dla istnienia i przyszości naszego kontynentu.

KONFERENCJA NADDUNAJSKA

Zadecydowana w Stresie konferencja naddunajska, wbrew zapowiedziom, nie będzie mogła odbyć się w pierwszych dniach czerwca. Nie zostanie ona zwolana, jeżeli nie przygotuje się jej uprzednio w sposób bardzo staranny. Spotkanie włosko-węgiersko - austriackie w Wenecji miało właśnie na celu to przygotowanie.

13 PUNKTÓW HITLERA

Na układzie francusko - sowieckim i sowiecko - czechosłowackim, które przetrwały równowagę sił, oczekiwano z żywym zainteresowaniem przemówienia kanclerza Rzeszy; trzynastu jego punktów nie można w całości odrzucać. Właściwą metodą jest wyjaśnienie i pogłębienie ich. Być może, że już w najbliższych tygodniach dyplomacja podejmie to zadanie. Co się tyczy stosunków włosko-niemieckich prawda jest, że zakłada je tylko problem austriacki, który jest jednak zagadnieniem o kapitalnym znaczeniu.

Raz na zawsze w sposób kategoryczny trzeba postanowić, że problem niezawisłości Austrii jest równocześnie zagadnieniem austriackim i europejskim.

SPRAWY ABISYNSKIE

Niebezpieczeństwo na granicy włoskiej w Afryce Wschodniej nie jest bynajmniej potencjalne, lecz rzeczywiste. I stawia problem włosko - etiopski w stanie ostrości. Problem ten powstał jednak nie w styczniu 1935, lecz już w r. 1925. Początkowo Włochy sądziły, że uda się załatwić go przy pomocy traktatu, któryby umożliwił im pokojową ekspansję i uzyskanie rozległych a bezużytecznych leżących bogactw Abisynii. Traktat ten jednak pozostał w rękach Etiopii martwą literą.

Od roku 1929 Abisynia się zbroi. Nikt nie powinien się spodziewać, że potrafiłby uczynić z Abisynii przeciwną nam narzędzie broni, które w razie zamieszek w Europie uzyskiłoby niemożliwe nasze położenie w Afryce Wschodniej.

Zapewnienia i zastrzeżenia w sprawie pełnomocnictw dla premiera Flandin'a

Rozstrzygnięcie nastąpi w ciągu tygodnia

PARYŻ, 25. 5. (PAT.). Wczorajsze konferencje polityczne premiera Flandina, a przede wszystkim jego rozmowa z Herriotem, jak to potwierdza prasa dzisiaj, są w dużej mierze wyjaśniły sytuację, choćby tylko pod tym względem, iż w łonie rządu zdaje się osiągnięto zgodę co do przyszłej taktyki.

„Le Jour” wynik wczorajszych rozmów określa w sposób następujący: Jest rzeczą zasadniczego znaczenia iż min. Herriot, mimo gorącej opozycji poważnej liczby swych przyjaceli politycznych, udzielił zgody na projekt pełnomocnictw dla rządu.

Jak podaje „L'Ordre” przewodniczący izby deputowanych Boule son, jak również przewodniczący Senatu Jeanneney, z którymi premier Flandin konferował wczoraj, zapewnili premiera o swej pomocy i poparciu. Większość deputowanych radykalnych, zdaniem dziennika, za przykładem prezesa partji poprze rząd, mimo to gabinet Flandina może napotkać na znaczne trudności w łonie komisji finansowej, której przewodniczący Malvy jest źle usposobiony do koncepcji pełnomocnictw. W każdym razie — konkluduje „L'Ordre” — wydaje się pewne, że rząd może w izbie zdobyć większość. O ile chodzi o Senat, sytuacja jest wyraźna: Senat chce uniknąć kryzysu i zrobić wszystko, aby nie dopuścić do niego.

PARYŻ, 25. 5. (PAT.). Premier Flandin odbył dziś konferencję z min. spraw wewn. Regnier i ministrem robót publ. Roy. Przedmiotem tej rozmowy była obecna sytuacja polityczna i rządowe projekty uzdrowienia finansowego. Po opuszczeniu gmachu prezydium rady ministrów obaj ministrowie oświadczyli dziennikarzom, że radzili premierowi, by zastanowił się do poleceń lekarzy i nie angażował się w natychmiastową debatę parlamentarną, która mogłaby zaszkodzić jego zdrowiu.

Członkowie rządu, jak podaje „Paris - Soir” powezmą decyzję co do tego, czy nadzwyczajne pełnomocnictwa będą dotyczyły całkowitego i natychmiastowego uzdrowienia sytuacji finansowej, czy też dzieło to zostanie przeprowadzone etapami.

PARYŻ, 25. 5. (PAT.). Przewodniczący komisji finansowej, dep. Malvy, jak podaje sprawozdawca parlamentarny agencji Havasa, oświadczył dziś w kuluarach Izby Deputowanych, że odbył wczoraj konferencję nie tylko z premierem Flandinem, ale i z ministrem finansów Germainem Martinem. Przedmiotem rozmowy była sprawa procedury parlamentarnej, jaka zostanie zastosowana, celem szybkiego przedyskutowania rządowego projektu uzdrowienia budżetowego. W rozmowie tej była omawiana również treść projektów rządowych. Dep. Malvy zobowiązał się wobec ministra Germain-Martin, iż komisja finansowa przystąpi do zbadaania tekstu rządowego najpóźniej w

środe, a może nawet we wtorek wiceprezesa trak, aby debata na plenum mogła się rozpocząć w piątek, o ile pozwoli na to stan zdrowia Flandina.

W izbie panuje w dalszym ciągu niepewność co do stanowiska, jakie zajmą poszczególne grupy polityczne, a w szczególności partja radykalna, do której niewątpliwie minister Herriot zwrócił się z gorącym apelem, aby zgodziła się na proponowaną przez rząd procedurę.

Jeden z wiceprzewodniczących tego ugrupowania, dep. Archimbaud, oświadczył, że radykalowie pójdą za min. Herriotem i będą głosowali za przyznaniem rządowi nadzwyczajnych pełnomocnictw. Zdaniem tegoż deputowanego, premier Flandin po uzyskaniu pełnomocnictw będzie miał do wyboru dwie drogi: które mogłyby mu pozwolić na uniknięcie trudności natury parlamentarnej: jedna to ferie Izby, co premier będzie mógł zastosować po 8 czerwca, druga ewentualność polegająca na doprowadzeniu do nowych wyborów na jesieni. Inni deputowani radykalni uważają jednak, że druga ewentualność jest niepotrzebna i że raczej — po uchwaleniu pełnomocnictw dla rządu — należałoby doprowadzić do uchwalenia przez Senat wniosku o przedłużeniu mandatów poselskich. Deputowani pragnęliby również, aby pełnomocnictwa dla rządu zostały ograniczone tylko do oszczędności budżetowych, których wysokość zostałaby określona w samym tekście projektu. Tak więc można się spodziewać, że w łonie grupy radykalów mogą nastąpić pewne wahania wskutek rozbieżności poglądów i że niepewność co do stanowiska, jakie zańną grupę, istnieje będzie aż do ostatniej chwili. Wydaje się prawdopodobne, że stanowisko innych ugrupowań również nie będzie jednolite, dlatego rząd będzie musiał niecieś się do całego swego autorytetu, aby skłonić do głosowania za swoim projektem tych deputowanych, którzy się jeszcze wahają.

Wizyta Benesa w Moskwie została wyznaczona na 8 czerwca. Podróż Titulescu do Moskwy nastąpi zapewne w końcu czerwca.

Wizyta Benesa w Moskwie została wyznaczona na 8 czerwca. Podróż Titulescu do Moskwy nastąpi zapewne w końcu czerwca.

Kto zaprenumeruje „ABC—Nowiny Codzienne” ten będzie otrzymywał **BEZPŁATNIE** dodatek literacko-artystyczny „PROSTO Z MOSTU”

Miesięczna prenumerata „ABC — Nowin Codziennych” razem z dodatkiem „PROSTO Z MOSTU” **2 zł. 90 gr.**

a ponadto z dodatkiem miesięcznym 200 stron druku powieści H. Sienkiewicza **3 zł. 90 gr.**

z dostawą do domu w Warszawie i na prowincji

Wizyty

BERLIN, 25. 5. (PAT.). Niemieckie biuro informacyjne donosi z Moskwy:

Tass komunikuje z Genewy, że Litwinow otrzymał od Laval'a oficjalne zaproszenie do Paryża. Co się tyczy terminu tej wizyty, Litwinow sam go określi. Litwinow pozatem przyjął Benesa i odbył z nim dłuższą naradę.

Wizyta Benesa w Moskwie została wyznaczona na 8 czerwca. Podróż Titulescu do Moskwy nastąpi zapewne w końcu czerwca.

Porywacze dzieci nie próżnują

NOWY JORK, 25. 5. (PAT.). W całej Ameryce ogromne wrażenie wywołuje tajemnicze zniknięcie 9-letniego Jerzego Weyerhaeusera, syna bogatego właściciela tartaków w Tacoma (st. Washington). W ubiegły piątek chłopiec nie powrócił ze szkoły do domu. Sądzą, że został on porwany.

Rodzice otrzymali podobno list z żądaniem wypłacenia okupu w sumie 200.000 dolarów.

Kongres oszczędnościowy zakończył obrady

PARYŻ, 25. 5. (PAT.). Trwające od poniedziałku obrady Trzeciego Międzynarodowego Kongresu Oszczędnościowego zakończyły się. Dzień wczorajszy poświęcony był oficjalnym przyjęciom, w których jednak Polacy spowodu żałoby narodowej nie brali udziału. Korzystając natomiast z chwili przerwy delegacja polska z prezesem honorowym p. Korsakiem na czele złożyła wieniec na grobie Nieznanego Żołnierza u stóp pomnika Mickiewicza.

Goebbels o mowie Hitlera „Gdyby Niemcy stoczyli się w przepaść...”

BERLIN, 26. 5. (PAT.). Podczas dzisiejszej manifestacji z okazji „Dni żeglugi niemieckiej w Hamburgu” wygłosił przemówienie minister dr. Goebbels, który zwrócił uwagę na znaczenie nowej armii niemieckiej dla rozbudowy Rzeszy, podkreślając pokojowe zadania tejże armii.

Opierając się na takiej potęgzie — mówił minister — musi się Niemcom udać zdobycie znowu dawnego naszego pełnego chwalił stanowiska w świecie. Wiele już w tym kierunku zdziałano, ale wiele jeszcze pozostaje do zrobienia. Rzym nie odrzucił został zbudowany. Potrzeba czasu do tego, aby fundamenty zostały utrwalone. Minister powołał się następnie na silne wrażenie, jakie ostatnia mowa kanclerza Hitlera wywołała zagranicą. Ta mowa — oświadczył minister — nie miała nic wspólnego z teherzytym paetyzmem, ani z krzykliwym hurapatryzmem. Świat zrozumiał, że gdy Hitler mówi, przemawia przez jego usta przeszło 60 milionów Niemców. Ostatnia mowa kanclerza była głośnym apelem do rozumu. Rozszedł ludzkie w świecie słyszeli ten apel, a narody rozumieją go, jako troskę o dalsze losy kultury zachodnio-europejskiej. Gdyby Niemcy stoczyli się w przepaść, pociągłoby za sobą wszystkie narody. Patrzymy na tę sprawę tak, jak się ona przedstawia: trzeźwo i bez zastrzeżeń i nie obawiamy się spojrzeć w oczy nieubłagany faktom. Przekonani jesteśmy, że gdy wszyscy inni mileją, wódz nasz powołany jest do wypowiedziania wyzwalającego słowa — w imię dobrobytu i pokoju Europy.

Lawina śnieżna

WIEDEŃ, 25. 5. (PAT.). Na drodze w okolicy Heiligenblut w Karntni spadła wielka lawina śnieżna. Dla uprzężeń jej wezwano drużynę robotniczą. Gdy drużyna zajęta była pracą, zsunęła się z gór druga lawina, zasypując część robotników; dwóch z nich odkopano martwych.

Od Administracji

Prosimy p. p. prenumeratorów o wpłacenie prenumeraty na miesiąc czerwiec. P. p. prenumeratorów, zalegających z opłatą prenumeraty prosimy o wpłacenie należności do dnia 29 b. m., aby uniknąć przerwy w otzymywaniu dziennika.

1.200 robotników czynnych w zakładach „Zawiercia”

Synlik masy upadłości fabryk włókienniczych „Zawiercia” uzyskał zgodę władz sądowych na rozszerzenie produkcji. Zakłady „Zawiercia” zwiększyły stan zatrudnienia do 1200 robotników. W „Zawierciu” czynny jest dział nadruków na materiałach włókienniczych i wykonywane są zamówienia, udzielone przez Zakłady Żyrardowskie.

Lot propagandowy do Łotwy, Estonii i Finlandji

Polski Akademicki Związek Zbliżenia Międzynarodowego „Liga” organizuje wspólnie z Aeroklubem Rzeczypospolitej Polskiej lot propagandowy do Łotwy, Estonii i Finlandji. W locie weźmą udział 3 samoloty R. W. D. 5, R. W. D. 8 i R. W. D. 9 pilotowane przez pp. inż. Rzewnickiego, Onoszkę i Szarka. przezem jeden z samolotów holować będzie szybowiec S. G. 3 z pilotem Oleśńskim. Jako pasażerowie polecą wiceprezes „Ligi” p. Olgierd Nosowicz, oraz referentka lotnicza „Ligi” p. Halina Artenska. Samoloty wystartują z Warszawy w dniu 5 czerwca r. b.

Tajemniczy rabunek w pociągu

LWÓW, 26. 5. W pociągu, który przybył w sobotę ze Stanisławowa, rozegrało się tajemnicze zajście. W jednym z wagonów znaleziono nieprzytomnego mężczyznę, z ciężką raną na głowie. Mimo braku dokumentów przy nim, zdolano ustalić, że rannym jest Józef Jezielowicz spod Stanisławowa. W pociągu został on napadnięty przez nieznanego sprawcę, który zabrał mu z palca pierścień i prawdopodobnie portfel. Szczegółów nie ustalono, ponieważ Jezielowicz nie mógł złożyć zeznań. Odwieziono go do szpitala na kurację.

Dzisiaj rozpoczynają się Ustne egzaminy maturalne

Dzisiaj w poniedziałek, 27 b. m., rozpoczynają się we wszystkich szkołach średnich, odbywających egzaminy maturalne w pierwszym terminie, egzaminy ustne. W ten sposób w końcu b. tygodnia wydane już będą pierwsze tegoroczne świadectwa dojrzałości.

Bilety okrętowe do Palestyny potanieją

Z dniem 29 b. m. linja Gdynia — Ameryka obniża na okres miesiąc lotnicze taryfy przejazdów okrętami „Polonia” na szlaku Konstancja — Haifa. Obniżona zostanie cena biletów klasy I i II o 15 — 20 proc.

MAJ 27

SŁOŃCE	
wschod	zachod
3-27	19-40
KSIEŻYC	
wschod	zachod
-45	13-57
DL. dni	
DL. dni	Przyh.
16-13	8-19

PONIEDZIAŁEK

Dzisiaj św. Jana. Jutro św. Augustyna.

Pogodnie i ciepło

Wczoraj rano w całej Polsce panowała piękna pogoda przy temperaturze od 9 st. nad morzem do 28 st. na Wołyniu.

Podróżuj samolotem

Dziennikarze szwedzcy zwiedzają Polskę

Wczoraj rano przybyła do Warszawy z Gdyni wycieczka dziennikarzy szwedzkich, złożona z 22-ch współpracowników wielkiego dziennika szwedzkiego „Swenska Dagbladet”.

Wypoczynkowe obozy robotnicze powinny być zorganizowane w Polsce

Nadchodzi lato, zbliża się okres wakacyjnej szkolnych i urlopów. Przedmiotem najwyższej troski każdego jest uzyskanie letniego okresu dla zrobienia jaknajwiększego zapasu siły i zdrowia na ciężkie miesiące jesieni i zimy.

W nadchodzącą środę Otwarcie wystawy mieszkaniowej

Otwarcie wystawy budowlano-mieszkaniowej na Kole, urzędzonej przez Bank Gospodarstwa Krajowego nastąpi nieodwołalnie w środę, 29 b. m. o godz. 10 rano.

Otwarcia dokona, w obecności przedstawicieli sfer rządowych, samorządowych, gospodarczych i społecznych, prezes B. G. K. dr. Górecki.

Proces egzotycznej firmy o wykup świadectwa przemysłowego

Wydział IV karno - skarbowy Sądu Okręgowego wyznaczył na 27 b. m. proces egzotycznej firmy. Do Polski rozpoczęto ostatnio import chininy z holenderskich plantacji na wyspie Jawa, należących do światowej firmy Bondische Klinigon

Skazany na powieszenie zabiega o łaskę

Do kancelarii cywilnej p. Prezydenta R. P. wpłynęło w ub tygodniu podanie o ułaskawienie skazanego na powieszenie bohatera trójkąta małżeńskiego. Wyrok śmierci w sprawie o mord dokonany na tle miłosnym od wielu lat już nie był notowany w kronikach sądowych.

Duch męża poradził by wzięła rozwód z drugim mężem

WILNO, 26. 5. — W kolach żydowskich szeroko omawiana jest sprawa rozwodowa żony komitwojażera, niejakej Tamary Polańskiej. Polańska przybyła do Wilna z Petersburga w r. 1923, w 19-tym roku życia poszła zamąż i wspólnie ze swym mężem organizowała w Wilnie wśród żydów seanse spirytystyczne, które cieszyły się wielkim powodzeniem.

Wbrew ostrzeżeniom znajomych, by zbytnio nie wierzyła „duchom”, Polańska pozostała za gorzłą spirytystką nawet po nagłej śmierci męża Saula, pomimo, że duchy przepowiadały mu długie lata życia.

Chociaż, mąż zalecił Polańskiej przed śmiercią, by przynajmniej przez rok nie wychodziła po raz drugi zamąż, wdowa obietnicy nie dotrzymała i w 4 miesiące po śmierci męża wyszła za mąż za pewnego pana, z którym

blizsza znajomość zawarła jeszcze za życia męża.

Małżeństwo to jednak nie było zgodne, i mąż wkrótce zaproponował jej rozwód, widząc zaś sprzeciw z jej strony, postanowił wykorzystać jej słabość spirytystyczną.

Pewnego razu zaprosił żonę na seans spirytystyczny do mieszkania swego przyjaciela. Znalazło się medjum, które potrafiło rozmawiać z szeregiem cieni zza grobu. W pewnej chwili na żądanie męża został wywołany również „duch” zmarłego męża Po-

lańskiej i za pośrednictwem medjum między „duchem” Saula, a b. jego żoną nastąpiła rozmowa, w wyniku której „duch” namawiał ją do zgodzenia się na rozwód z drugim mężem, tłumacząc że będzie to kara za to, że nie dotrzymała słowa, danego mu przed śmiercią.

Seans wywarł na młodej kobiecie ogromne wrażenie i jakkolwiek jej przyjaciele dowodzili, że był to tylko trick jej drugiego męża, nie uwierzyła i sama zwróciła się do rabinatu o udzielenie rozwodu.

Burza z piorunami Zabija ludzi czyniąc olbrzymie spustoszenie

KIELCE, 25. 5. (PAT). W dniu dzisiejszym nad Kielcami przeszła gwałtowna burza z piorunami, wyrządzając znaczne szkody.

W czasie burzy we wsi Filipiny, pow. kieleckiego, piorun uderzył w jeden z domów, wzniesł pożar. Ciężkiego poparzenia doznał dwaj bracia Brackowscy, których w stanie ciężkim odwieziono do szpitala. We wsi Kosztoloty pow. kieleckiego piorun zabił na miejscu Józefa Tokar, zgi-

nęły również dwie sztuki bydła, prowadzone przez zabity.

W Kielcach, w posesji Herszkowicza szalejąca burza wywróciła płot, przygniatając 75-letnią Anielę Piątek, którą w stanie beznadziejnym przewieziono do szpitala. Wreszcie we wsi Bruzdów pow. kieleckiego piorun uderzył w dom Jana Cezarego, powodując pożar, który strawił wszystkie za budowania gospodarze.

Na kopalni „Eminencja” Pożar wygasa

CHORZÓW, 25. 5. (PAT). — Akcja ratunkowa, celem zlikwidowania pożaru, powstałego na kopalni „Eminencja” trwa nadal. Pożar obejmuje jeszcze przestrzeń długości 150 m. szerokości 50 m. Zbudowano, względnie uszczelniono 17-cie tam. Pożar zmniejsza się coraz bardziej.

Rzeczoznawcy stowarzyszenia do zoru kotłów przeprowadzają badania, celem ustalenia przyczyn zapalenia się transformatora. Już w poniedziałek 27 b. muruchomione zostaną dwa oddziały kopalni, w których znajdzie zatrudnienie 320 robotników na ogólną liczbę 500.

Sąd Apelacyjny lwowski Zmniejszył karę Rudroffowi

LWÓW, 25. 5. (PAT). W Sądzie Apelacyjnym zapadł dziś wyrok przeciwko osławionemu b. współwłaścicielowi i zarządcy spółki „Brody”, Stanisławowi Rudroffowi. Rudroff wraz z kilku towarzyszami oskarżony był o przekupywanie urzędników sądowych i in-

ne nadużycia i skazany został w 1-ej instancji na 3 lata więzienia. Obecnie, Sąd Apelacyjny zmniejszył karę Rudroffowi do 2 lat więzienia. Zmniejszono też karę niektórym innym oskarżonym, dwóch urzędników sądowych uniewinniono.

Nowy rekord szybowcowy ustanowiony przez p. Younga w Bezmiechowej

Aeroklub Keczypospolitej został powiadomiony przez centrum szybowcowe w Bezmiechowej, iż pilotka szybowcowa aeroklubu lwowskiego, Maria Younga, ustanowiła na szybowcu WC5, konstrukcji inż. Czerwińskiego, nowy polski rekord kobiecej wyso-

kości lotu na szybowcu, a miano wiecie 965 m ponad miejsce startu. Start ten odbył się w obecności wiceministra komunikacji A. Bobkowskiego i dyrektora lotnictwa cywilnego pik. Turbiaka. Poprzedni rekord wynosił 770 m

Wysłannicy koncertu Boussaca bawią w Warszawie

Od kilku dni bawią w Warszawie dwaj specjaliści wysłannicy francuskiego koncertu Boussaca, ptk. Vermersch i dyr. Norman. Przedstawiciele Boussaca przybyli z Paryża, dla porozumienia się z sekwestrem sądowym sp. akc. Zakładów Zyrardowskich w sprawie zwolnienia walnego zgromadze-

nia akcjonariuszów. Jak wiadomo, zebranie było już wyznaczone na maj, bez porozumienia się z sekwestrem i z tego powodu musiało zostać odwołane. Obecnie po porozumieniu się z sekwestrem sądowym ma być wyznaczony nowy termin.

Kłopoty z werdyktem sędziów przysięgłych

LWÓW, 26.5. Przed Sądem Przysięgłych w Rzeszowie stanął Franciszek Wiśniewski, oskarżony o zamordowanie w Stacionie woźnego Sądu Okręgowego w Rzeszowie, Józefa Nitki.

Po przesłuchaniu świadków sędziom przysięgłym postawiono 10 pytań. Z werdyktu sędziów przysięgłych wynika, że zawiardzili oni tylko pierwsze pytanie główne, stwierdzając, że oskarżony Wiśniewski zabił Nitkę, natomiast wszystkie inne pytania co do winy Wiśniewskiego zaprzeczyli.

Po ogłoszeniu werdyktu sędziów

przysięgłych, trybunał udał się na naradę, w której wyniku postanowili zasądzić werdykt sędziów przysięgłych, gdyż sędziowie przysięgli nie odpowiedzieli rzeczowo na zadane im pytania, oraz przekazać sprawę najbliższej kadencji sędziów przysięgłych.

Sprawa Wiśniewskiego, który już raz we wrześniu 1934 r. został skazany na 4 lata więzienia, wywołała wielką sensację wśród ludności Rzeszowa, tembardziej że na wniosek obrońcy Wiśniewskiego został on wypuszczony na wolność, pod nadzór policyjny.

Trzy samobójstwa bezrobotnych w jednym dniu

KATOWICE, 26.5. W Katowicach zanotowano trzy wypadki samobójstwa bezrobotnych. I tak: 28-letni Herman Seiner powiesił się w swoim mieszkaniu; tego samego dnia zmiął się pod kołoryz

lotny Wilhelm Jaskiewicz ze Świątkowic, który osierocił żonę i ośmiu dzieci; również tego samego dnia powiesił się w własnym mieszkaniu 29-letni Wilhelm Śliwa.

W teatrach i na ekranach Warszawy

Repertuar na dzień dzisiejszy przedstawia się następująco:

Teatr Narodowy „Poskromienie złości”. Teatr Mały „Wszelkie prawa zastrzeżone”. Teatr Polski „Judasz”. Teatr Kameralny „To więcej niż miłość”. Ibsena z Grywińska. Teatr Letni „Muzyka na ulicy”. Offenbacha z Modzelewską i Dymszą.

na? Światowid (Marszałkowska 111) — „Ulica rozkoszy”. Stylowa (Marszałkowska 112) — „Mała mateczka”. Atlantic (Chmielna 33) „To lubia mężczyźni”. Apollo Marszałkowska 106) — „Bengali”. Capital (Marszałk. 125) — „Rozemiane oczy”. Europa (Nowy Świat 62) „Idziemy po szczęście”. Rialto (Jasna 3) „Niebezpieczny flirt”. Casino (Nowy Świat 40) „Niedokończona symfonia”.

Program polskich radiostacji

WARSZAWA
Poniedziałek, dnia 27 maja
6.30 „Kiedy ranne...”, 6.33 Pobudka, 6.36 Gimnastyka, 6.50 Muz. z płyt, 7.15 Dzień, por., 7.45 Progr. na dz. bież., 7.50 Wskazówki prakt., 8.00 Aud. dla szkół, 8.05 Aud. dla poborowych, 11.57 Sygnał czasu, 12.03 Wiadom. meteorol., 12.05 Z oper Puccini'ego (pt.), 12.45 Pogad. dla matek, 12.55 Dzień, połudn., 13.05 Melodie Albionu, 13.55 — 14.00 Wiadom. o eksporcie, 13.55 Przegl. gield., 13.45 Konc. ork. P. R. 16.30 Lekcja jęz. niemieckiego, 16.45 Utwory fortepianowe na lewą rękę w wyk. H. Sztopmki, 17.00 Aud. dla dzieci, 17.20 Ogólnopolska rezerwa, 17.40 „Walka występku z latwościami ludzką”, 18.00 Przegl. film., 18.10 Arje i pieśni w wyk. H. Srećkiej, 18.25 Chwilka społeczna, 18.30 Skrzynka ogólna, 18.40 „Życie kultur i artyst. stolicy”, 18.45 Verdi: Fragmenty z „Requiem” (pt.), 19.07 Progr. na dz. nast., 19.15 Skrzynka roln., 19.25 Wiad. sport., 19.35 Aud. zoh., 20.00 Koncert w wyk. sekstem P. R. i E. Płońskiego (baryton), 20.45 Dzień, wiecz., 20.55 „Jak pracujemy i żyjemy w Polsce”, 21.00 Koncert współczesnej muzyki kameralnej, 22.00 Koncert rekl., 22.15 Muz. salon, 23.00 Wiadom. meteorol. dla komunik. lotn., 23.05 — 23.30 Muz. z płyt, Beethoven: Sonata Cis-moll (księżycowa) I. Friedman (fortep.).

Progr. na dz. nast. 19.15 Odczyt: „Majówki w dawnym Krakowie”, 19.25 Wiadom. sport.
LWÓW: 7.45 Progr. na dz. bież., 7.50 Wskazówki prakt., 13.05 Pl., 14.00 Pl., 16.45 Konc., 18.15 Fragm. film., 18.30 Konc. rekl., 18.45 Pl. Progr. na dz. nast. 19.15 „Z milczącego domu”, felj., 19.25 Wiad. sport., 20.00 Pl.

ŁÓDŹ: 7.45 Progr. na dz. bież., 7.50 Wskazówki prakt., 14.00 Pl., 15.35 Przegl. gield., wiad. gospod. roln. i stan wody w Warcie, 16.30 „Co się dzieje, gdy śpiemy”, 18.15 Skrzynka muz., 18.30 Konc. rekl., 18.40 Życie kult., art. i społ. Poznania, 18.45 Pl., 19.07 Progr. na dz. nast., 19.15 Skrzynka techn., 19.25 Wiadom. sport., 20.00 Pl., 22.45 Pl.

POZNAN: 7.45 Progr. na dz. bież., 7.50 Wskazówki prakt., 14.00 Pl., 15.35 Przegl. gield., wiad. gospod. roln. i stan wody w Warcie, 16.30 „Co się dzieje, gdy śpiemy”, 18.15 Skrzynka muz., 18.30 Konc. rekl., 18.40 Życie kult., art. i społ. Poznania, 18.45 Pl., 19.07 Progr. na dz. nast., 19.15 Skrzynka techn., 19.25 Wiadom. sport., 20.00 Pl., 22.45 Pl.

TORUŃ: 7.45 Progr. na dz. bież., 7.50 Wskazówki prakt., 13.35 Przegl. gield., 18.15 Fragm. z powieści: „Kryk dziecka” J. Korczakowskiej, 18.30 Konc. rekl., 18.45 Transkrypcje (pt.), 19.07 Progr. na dz. nast., 19.15 Skrzynka roln., 19.25 Wiadom. sport., 19.35 Krótki recital fortepianowy Z. Lisieckiego.

WILNO: 7.45 Progr. dzienny, 7.50 Chwilka społeczna, 7.55 Gielda roln., 13.05 Pl., 15.35 Codz. odcinek powieści, 15.45 Muz., 16.45 Muz., 18.15 „Głównie warsztaty naprawy” 18.30 Konc. rekl., 18.40 Życie artyst. miasta, 18.45 Pl., 19.07 Progr. na środę, 19.15 Ze spraw litewskich, 19.25 Wiad. sport., 20.00 Pl., 22.20 Pl., 22.45 Pl.

Kawiarnia SIM

Królewska 11, tel. 2-96-29

godz. 20 p. Elektorowicz

Zjazd harcerski w Gdyni

GDYŃIA, 25. 5. (PAT). Dziś rozpoczął się w Gdyni 15-ty Walny Zjazd Zw. Harcerstwa Polskiego. Zjazd rozpoczął się mszą św. w kaplicy Państwowej Szkoły Morskiej, a następnie przegłosem hufców morskich. O godz. 10-ej Zjazd otworzył woj. Grażynski, jako przewodniczący Związku Harcerstwa Polskiego, odczytując im oędzie p. Prezydenta R. P. i oddając hołd pamięci Marsz. Piłsudskiego. Dalsze obrady toczyły się w poszczególnych komisjach.

Otwarcie targów w Katowicach

KATOWICE, 25.5. (PAT). — Dziś o godz. 17-ej nastąpiło otwarcie Targów Katowickich. Ze względu na żalobę narodową ograniczono ściśle do ram oficjalnych. Targi zgromadziły około 2000 wystawców z różnych gałęzi przemysłu krajowego.

Dziś wyrok w procesie kolejarzy

KRAKÓW, 26. 5. — Wczoraj zamknięto przewód sądowy w procesie przeciwko czterem kolejarzom, oskarżonym o spowodowanie katastrofy kolejowej pod Krzeszowicami w październiku ub. roku. Wyrok spodziewany jest w poniedziałek.

Włościanie podpalają zagrody by uzyskać asekurację

MOGILNO, 26. 5. — Niema prawie dnia, aby nie zanotowano w powiecie pożaru na wsi. Ponieważ w większej części pożary te powstają wskutek podpalenia przez samych właścicieli gospodarstw, policja zarządziła wzmożoną ochronę wsi, a ubezpieczalnia przystąpiła do obniżki asekuracji. Ostatnio zanotowano następujące pożary:

W Nowej Wsi podpalila swój dom Magdalena Kubiakowa. Pożar przerzucił się na sąsiednie zagrody i w rezultacie spaliło się 12 budynków ogólnej wartości

23.000 zł. Kubiakową aresztowano. W tej samej wsi i tego samego dnia niejaka Szydłowska wraz ze swą córką Stanisławą podpalila swój dom. Aby utrudnić akcję ratunkową, utopiła w studni wszystkie wiadra. Matkę z córką aresztowano.

Tego samego dnia wybuchły pożary w Gaju w zagrodzie Jana Głowackiego, w Wojcinie u Jana Zwolińskiego i w Ostrowie u Mutschlera. Wszędzie podejrzani są o podpalenie sami właściciele gospodarstw.

DZIAŁ LEKARSKI

Dr. med. K. KRAJEWSKI WENERYCZNE SKOROZYŻYNY

Właścianie podpalają zagrody by uzyskać asekurację

Pełna tabela loterii

W dalszym ciągu podajemy tabelę wygranych pocieszenia (po 50 zł.) z soboty

I ciągnienie

126001 76 225 849 50 75 425 35 695
 848 63 980 88 127167 307 463 536 90
 130035 46 78 117 50 66 227 69 393
 471 541 89 609 69 778 80 878 900 92
 131018 19 167 76 499 542 606 703 22
 800 952 88 132008 51 79 81 83 168
 218 72 332 78 510 59 90 909 132212
 4 80 84 440 73 553 64 610 24 837 977
 124097 158 467 610 939 135013 28
 52 126 58 202 45 89 315 52 433 511
 85 800 90 930 86 44 136260 427 697
 78 715 19 41 992 137235 38 80 390 77
 700 21 28 86 878 952 138039 145 362
 406 414 41 515 627 721 838 139273
 583 919 48 54
 140180 234 412 558 722 911 12 14
 55 141023 118 238 60 305 6 492 549
 790 142088 151 84 88 90 207 95 488
 579 93 721 859 70 75 921 88 143018
 558 244 842 428 82 86 96 528 612 78
 722 812 924 83 144060 196 97 99 458
 56 568 85 681 72 762 970 145078 279
 93 300 25 74 447 89 510 25 614 52
 809 925 38 60 146022 57 129 36 230
 45 72 808 13 32 58 467 761 852 147013
 181 242 76 86 475 584 71 635 726 920
 148128 58 230 379 420 513 759 843
 149039 51 160 67 75 495 518 61 671
 98 794 918 54 90 150056 59 190 213
 79 486 610 619 48 67 888 906 22 99
 111355 50 302 6 446 61 96 545 64 797
 943 80 152030 174 329 38 48 590 97
 670 809 907 153137 232 75 368 413 29
 529 34 692 36 836 57 45 154006 54
 127 91 337 40 425 512 45 89 667 717
 95 98 833 63 89 357 77 155111 18 21
 233 37 84 311 50 92 407 506 697 780
 980 166023 39 358 764 825 986 157083
 92 93 180 524 28 621 28 50 728 47 8
 970 86 158155 248 311 12 29 496 542
 62 69 622 42 96 726 88 91 33 34 85
 159171 398 410 527 638 71 22
 160227 28 63 81 480 39 589 833 70
 94 944 161174 282 458 645 62 776 852
 73 162120 312 49 455 77 506 613 774
 163350 407 516 19 22 59 76 620 90
 904 164406 30 53 531 621 73 818 901
 40 165181 98 221 371 450 809 94 927
 34 51 33 166041 92 146 178 279 618
 722 55 809 167288 501 2 708 859 98
 909 71 168214 21 91 357 470 609 26
 726 29 865 85 954 79 169042 101 517
 61 604 14 74 715 66 170001 5 64 148
 171233 433 72 593 767 829 71 172008
 59 78 97 125 82 229 335 401 678 955
 173401 3 826 77 84 681 748 86 848 50
 934 51 61 174009 85 37 213 334 59
 77 421 65 74 78 520 42 613 69 728
 927 175134 79 542 609 23 704 21 23
 817 32 924 176133 36 51 494 678 87
 846 36 59 909 41 99 177002 66 116
 85 238 51 320 71 561 683 701 60 80
 90 178183 86 294 324 90 417 560 635
 43 762 896 986 179118 52 475 511 95
 637 776 86 88 896 63 18001 153 69
 388 827 927 89 181014 162 238 355
 538 60 93 674 93 881 182051 187 277
 433 522 83 183127 72 280 487 528 607
 20 35 847 952 184227 416 593 600 83
 98 716 69 825 920

82 63022 115 47 89 289 61 417 569
 95 667 79 715 77 818 52 975 64023
 193 280 450 567 645 997 65067 291
 345 70 86 662 63 587 623 65 873
 66062 144 75 235 61 01 237 51 82
 413 19 555 623 701 3 64 37098 39 47
 97 103 33 211 330 55 700 718 811
 68118 21 64 244 89 495 538 57 729
 33 392 61032 229 925 41 405 88 522
 67 69 736 974 78 70101 26 440 815
 51340 471 84 680 808 25 67 938 58 72
 223 490 502 42 751 965 73004 229
 55 906 83 498 516 47 80 611 710 816
 933 74047 126 28 240 88 386 519 57
 622 68 853 90 92 919 57 75033 37 58
 103 29 504 40 72 535 39 693 736
 70997 245 478 810 23 77160 132 92
 94 231 369 89 456 603 96 705 906
 70050 62 79 88 117 252 309 5 28 63
 469 565 943 80046 157 234 512 49 50
 621 49 50 748 901 19 81035 131 888
 463 55 61 637 710 46 99 82094 400
 60 545 84 68 639 759 979 83302 24
 648 908 26 78 84033 106 268 339 423
 95 500 64 81 797 890 85101 31 257
 446 47 82 503 40 639 700 12 833
 86131 216 358 407 501 720 60 893
 904 74 80 84 87150 269 203 65 403
 55 85 88053 113 44 247 309 11 437
 505 35 687 712 98 842 54 990 89071
 68 269 83 305 407
 90100 411 14 51 503 629 43 864
 998 91151 95 242 349 85 458 871 95
 908 92053 206 406 447 872 914 333
 920416 59 142 214 41 46 401 90 576
 692 4 729 817 65 81 905 94047 104
 95 236 356 498 632 877 928 72
 95002 9 154 273 356 476 533 52 602
 61 783 804 546 96059 77 192 261 422
 37 46 61 538 728 81 97063 71 87 341
 490 584 85 658 754 993 98063 134 86
 212 303 432 522 634 65 783 963 99084
 148 204 31 403 49 519 45 808 14
 100118 56 96 258 516 435 526 693
 101050 34 149 82 403 981 644 885
 102183 99 231 346 56 526 86 647 794
 808 67 965 73 103172 83 216 317 90
 409 64 602 24 757 104039 76 105 87
 310 78 521 32 63 89 883 105021 103
 79 20 243 65 80 92 328 52 82 434 45
 592 615 52 106078 85 125 255 62 85
 368 603 66 857 64 94 960 107151 210
 47 519 671 751 859 949 94 108137 49
 50 57 77 227 311 48 489 99 565 691
 638 937 109229 49 357 524 88 98 678
 83 716 82 804 920
 110015 65 174 519 602 914 28 64
 11131 72 200 393 450 71 92 558 653
 908 112052 180 209 88 347 442 51 619
 41 760 42 919 113018 54 95 120 36
 283 346 513 607 51 61 724 26 53 862
 114019 35 143 208 340 415 47 67 542
 55 706 14 836 115278 313 69 495 558
 612 20 56 875 89 116106 468 93 688
 97 813 34 925 117014 56 151 62 533
 629 920 118098 335 50 63 435 71 83
 543 89 737 817 934 42 119292 537 89
 874 913 84
 120051 91 180 308 33 77 92 462 567
 819 83 924 121158 296 05 437 99 509
 42 74 662 98 755 58 800 87 948 122044
 93 55 166 96 426 740 81 832 925 53
 123242 307 561 608 98 814 932 124037
 72 211 48 60 81 416 26 672 729 125196
 205 333 62 400 16 78 545 65 682 820
 46 71 905 95 126005 53 178 373 518
 383 762 804 69 78 127015 89 106 238
 385 488 621 30 814 43 919 51 61
 128034 57 282 603 129002 65 140 272
 338 91 556 705 33 84 817 77 914
 130290 599 668 755 69 88 926
 131184 300 37 413 507 12 25 79 81 611
 785 890 99 946 132040 45 48 63 99
 106 57 385 400 96 133006 47 179 259
 360 974 534 718 82 944 75 134071 253
 899 403 8 50 53 135050 109 34 236 55
 301 13 481 90 506 79 617 896 136035
 287 498 614 57 782 858 88 947 66 77
 99 137093 185 93 314 57 604 35 750
 844 83 138039 70 184 326 60 68 598
 670 816 28 946 139038 53 157 204 62
 342 74 77 95 552 621 32 30 708 850
 946 67 74
 140046 141 245 415 562 702 68 872
 913 25 91 141286 354 419 35 71 516
 26 614 758 942 142046 168 293 314 31
 46 75 404 62 73 581 834 987 143132
 62 92 206 36 76 411 780 917 32 62
 144238 37 351 458 78 504 27 74 689
 718 841 69 145049 169 253 57 372 73
 78 466 73 80 546 795 816 905 146062
 83 254 361 610 795 872 147160 224
 320 79 81 615 45 50 855 57 148022
 104 55 512 674 84 721 85 887 98 916
 956 150041 212 62 69 202 442 581 89
 606 734 39 43 55 918 77 151167 242
 345 64 492 579 650 78 710 79 802 59
 62 76 966 152076 185 209 24 314 28
 432 36 505 34 604 12 29 63 715 58 838
 42 71 916 29 49 153100 68 271 414 62
 682 802 982 154043 382 439 93 740 54
 868 90 940 50 155070 139 361 78 85
 554 635 79 789 805 916 156081 227
 63 388 91 403 54 533 93 717 157346
 79 429 500 85 86 635 907 41 73 92
 158081 176 238 537 159027 53 75 91
 196 296 391 566 719 920
 160163 207 24 322 68 738 810 327
 39 75 161209 34 370 86 783 833 89
 162002 91 369 96 419 35 70 645 69 90
 92 163022 120 51 84 205 43 385 570
 920 73 164185 334 445 550 82 89 745
 84 869 165063 53 115 411 664 816
 166086 114 282 729 99 808 167218 78
 382 637 904 168043 199 310 51 74 400
 605 33 784 854 58 74 95 900 48 83
 169016 153 204 327 50 524 649 72 77
 777 861
 170167 69 72 97 204 389 634 117 25
 68 69 460 502 171001 67 76 111 20 21
 30 318 460 501 6 21 50 612 17 41 71
 8 12 47 842 172106 29 81 223 45 36
 311 445 70 547 639 727 64 937 173019
 313 15 463 589 614 15 894 905 23
 174209 95 601 64 98 733 81 856
 175032 190 214 40 49 534 647 718 842
 927 87 176177 330 423 39 62 713 921
 25 177035 121 378 84 423 38 40 668
 242 75 931 178127 35 67 252 96 432
 93 549 83 85 744 74 861 962 179071
 99 103 35 424 43 69 513 21 638 76
 701 96 839 916
 180091 138 220 23 55 83 369 98 41
 619 839 181040 50 108 243 380 414 66
 536 758 88 970 182028 40 102 10
 294 377 478 56 536 75 987 183023 56
 171 83 97 822 97

71 260 357 306 605 63 835 86 909
 49 1092 11 145 72 303 598 600 708 20
 33 42 89 888 982 2013 23 42 82 760
 74 985 3008 63 156 62 327 445 503 35
 97 601 63 736 68 88 984 4096 141 96
 253 58 383 724 48 49 5074 102 325
 428 90 531 42 707 23 337 998 6033
 191 287 450 70 599 607 728 61 845 85
 99 7039 298 483 664 839 935 44 68
 8325 76 478 86 716 24 893 924 31 33
 9246 67 567 70 682 740 880 957 75
 10036 208 19 407 54 588 612 72 715
 11002 24 121 28 54 75 203 58 377 549
 836 12003 171 265 352 60 475 99 590
 35 59 98 657 727 33 817 977 95 13196
 214 36 65 327 423 640 759 910 42 87
 14327 32 40 417 34 37 516 672 762
 899 15149 244 38 313 39 76 556 63 655
 700 73 830 39 82 906 36 50 97 16037
 93 172 259 438 71 97 913 17059 99
 137 238 88 375 498 654 91 711 18096
 121 39 60 390 426 562 706 33 835 80
 19109 33 554 605 797 898
 20021 64 209 12 16 62 91 345 434
 50 78 601 11 18 837 90 905 21001 5
 54 610 14 35 77 90 912 59 22071 144
 64 89 211 70 473 608 19 56 67 723
 23096 219 52 336 453 588 622 29 46
 414 925 71 24094 97 205 301 47 53 76
 562 643 733 872 987 25065 92 187 257
 473 378 95 659 66 870 79 26043 85 173
 214 78 376 92 405 70 720 72 812 83
 921 27114 451 515 88 772 28107 12
 68 78 267 90 372 463 91 575 657 711
 58 72 847 911 25 53 29173 417 530
 749 50 844 73 914
 30091 202 4 85 319 44 80 405 95
 509 77 95 624 978 31047 123 236 84
 486 557 629 844 61 919 33 65 32085
 134 491 322 606 817 63 939 71 33118
 51 224 65 269 90 401 6 79 613 809 53
 30109 100 62 296 332 426 73 383 632
 905 35172 260 398 99 456 641 733 956
 61 79 26008 106 36 203 402 76 97 617
 48 818 38 49 37110 41 230 74 365 990
 678 710 24 30 825 945 87
 38076 95 142 251 537 941 942 52
 29061 190 314 23 36 76 623 734 38 977
 40058 173 201 42 52 339 477 542
 69 633 65 898 4136 205 63 302 85
 400 33 1 525 30 654 67 733 893 42134
 63 208 94 323 39 401 34 656 716 833
 43127 55 298 343 539 816 918 61 44062
 238 328 99 522 46 644 810 14 69 71
 985 45023 33 56 147 376 416 568 648
 56 727 94 830 906 9 38 95 46124 363
 434 742 91 888 906 47117 24 30 67
 212 75 401 60 550 708 869 904 48071
 201 77 465 70 535 55 78 946 49066
 91 106 81 236 463 84 589 622 43 718
 90 92 804 912
 50158 98 240 464 546 636 764 98
 844 65 51009 145 307 552 670 746 47
 440 52034 100 58 84 216 78 392 449
 504 73 699 984 53005 94 005 275 447
 61 64 640 87 715 38 83 95 855 87 967
 54201 56 81 464 645 70 87 92 754 53
 813 34 943 55091 196 272 73 78 314
 516 649 704 43 815 46 469 84 56015
 174 80 203 34 322 40 436 63 718 839
 57025 75 391 96 453 500 30 651 940
 72 73 91 58042 89 279 324 434 558 623
 919 59058 416 652 75 708 79 84 802
 21 92 945
 60041 64 93 133 85 240 326 411 538
 646 703 58 829 911 23 36 61003 30 40
 53 298 387 426 507 14 875 994 62017
 49 58 184 381 518 60 64 79 705 805
 31 901 62050 221 45 360 405 98 539
 76 86 668 708 891 917 64030 57 99
 165 263 302 415 16 30 527 694 744 55
 65167 219 78 421 44 551 69 609 890
 93 76 66112 45 73 215 18 30 39 79
 74 68017 137 60 376 408 66 564 791
 88 372 68 601 90 764 848 58 903 36
 81 26 72 924 30 60 69100 39 210 52
 93 356 66 523 94 613 95 722 57 825 93
 969 95
 70059 383 480 81 509 16 88 612
 861 81 71172 304 577 601 88 734 844
 934 72039 129 94 333 81 762 98 803
 913 56 73238 53 359 72 910 16 525 49
 707 13 78 88 812 17 404 96 74033 112
 460 777 979 75014 50 79 118 209 427
 598 773 848 62 88 76019 34 138 47 309
 98 449 527 56 58 703 84 806 958 89
 77031 125 66 99 232 89 96 315 34 555
 93 613 88 757 803 900 55 78049 107
 3

Przestępczość jest rzeczą kosztowną

Ile państwo wydaje na śledztwa i utrzymanie kryminalistów

Bez wątpienia bardzo poważną rubrykę wydatków każdego państwa stanowią sumy wydawane na wszelkie sprawy związane z przestępczością. W Stanach Zjednoczonych zrobiono więc obliczenie, dowodzące jak kosztowni są dla państwa przestępcy. Obliczenie dało rewelacyjne wyniki. Nie licząc bowiem kosztów utrzymania policji, która jest niezbędna dla walki z przestępczością — sumy wydawane na przeprowadzanie śledztw oraz na utrzymanie przestępców, stanowią olbrzymie sumy, obciążające poważnie budżet państwa.

PROCES KOSZTUJE OKOŁO 400 DOLARÓW

Dla przeprowadzenia obrachunku wzięto pod uwagę, pierwszą lepszą sprawę, na jaką natrafiono w archiwach policji Nowojorskiej. Badanie dało bardzo ciekawe wyniki. Przedewszystkiem okazało się, że Stany Zjednoczone wydają przeciętnie dziennie na jedną tylko sprawę, na jedno tylko śledztwo: 8 dolarów dla każdego agenta śledczego oraz 8 do 10 dolarów dla każdego detektywa. Zależnie od sprawy liczba detektywów może być różna. Do tego doliczyć należy sumy wydawane na badania daktyloskopijne, na pensje dla sędziów śledczych oraz urzędników sądowych. Ponadto poważną rubrykę wydatków państwowych związanych z przestępczością zajmują wszelkie koszty lokomocji — utrzymanie samochodów, motocykli, koszt benzyny, i wreszcie koszt listów, depesz, telefonów.

Koszt każdego przestępstwa powiększa się jeszcze, jeśli sprawa przechodzi przez kilka instancji, a więc toczy się w paru sądach. Każdy sędzia wchodzący w skład sądu pobiera przeciętnie 25 tysięcy dolarów rocznej pensji. Trzeba jeszcze przytem wziąć pod uwagę, że każdy przestępca nie ominie nigdy okazji apelowania, wskutek czego każdorazowo powoływany jest nowo cały aparat sądowy, co oczywiście nie umniejsza kosztów państwowych. Przeciętnie, jak obliczono przeprowadzenie jednej sprawy w jednej instancji kosztuje 400 dolarów.

NAJKOSZTOWNIEJSI SĄ RECYDYWISTI

Jak wynika z przeprowadzonych w Stanach Zjednoczonych obliczeń — najkosztowniejsi są recydywiści, gdyż tu każdorazowo, po ponownym skazaniu przestępcy nanowo przeprowadza

się śledztwo, dotyczące jego przestępstwa. Klasyczną sprawą recydywisty, która kosztowała Stany Zjednoczone niemal dolarów jest sprawa o kradzież samochodu z garażu w Bronx (dzielnica Nowego Jorku). Sprawa wyglądała tak, że w lutym roku ubiegłego, do garażu w dzielnicy Bronx wpadło pięciu uzbrojonych mężczyzn, którzy sterylizowali obsługującego garaż murzyna. Wyszukali spośród pozostawionych na noc samochodów ten, którego widocznie poszukiwali i odjechali na nim. Był to wielki samochód ciężarowy. Kiedy murzyn wyzwolił się więzów, jakimi go skrupowano i pozbył się knebla, pobiegł coprędzej telefonować do komisariatu policji. Momentalnie wszczęto poszukiwania i trafiono na ślad, że auto skradła t. zw. „banda aspirynowa”. Murzyn, któremu pokazano albumy z fotografiami różnych przestępców, rozpoznał jednego z nich.

STARA ZNAJOMOŚĆ

Tenże wskazany przez murzyna złodziej samochodu — był dobrze znany policji amerykańskiej. Był to niejaki Max Price, alias Max Praiss, alias Max Braun. Jego pierwszy występ kryminalny miał miejsce w r. 1908. Do dnia dzisiejszego Max Price był aresztowany 25 razy. Dwadzieścia pięć razy był lokatorem więzień, przez niejaki czas siedział w Sing - Sing. Miał tam coprawda siedzieć przez lat 20, ale jego

sprytny adwokat uzyskał dla niego zwolnienie znacznie wcześniej. Obliczenia wykazały, że Max Price jest szczególnie kosztownym obywatelem Stanów Zjednoczonych. W szesnastym roku życia, kiedy opuścił swoich zanych i porządnych rodziców, mieszkających pod San Francisco, przyłączył się do bandy włóczęgów. Schwytany, skazany został na roczny pobyt w domu poprawczym. To kosztowało Stany Zjednoczone 500 dolarów.

W r. 1910 — dokonano zuchwałego włamania do jednego z magazynów nowojorskich. Sprawcą włamania był nikt inny, jak Max Price. Jeszcze więc jeden rok domu poprawczego. W pięć lat później nowe włamanie — i sprawa z wyrokiem: pół roku więzienia. Ten proces kosztował państwo, jak obliczono 1000 dolarów. Potem nastąpiły kolejno znów dwa włamania, a w wyniku rozprawy skazano Maxa Price na 30 miesięcy więzienia. Koszt śledztwa i procesy wyniósł tym razem 3000 dolarów.

WYDATKI BEZ WYNIKÓW

Potem nastąpił cały szereg zuchwałych włamań, w których było oczywiście — że brał udział właśnie Price. Ale Price był nieuchwytny. Nie działał sam, ale przez swoich ludzi, dając im instrukcje i układając plany napadów. Sam nigdy nie znajdował się na miejscu włamania. Wskutek tego policja nowojorska przeprowadziła w przeciągu dwóch lat pięć długotrwałych i kosztownych

śledztw; które nie dały pozytywnego wyniku. Maxowi Price nie można było dowiedzieć udziału we włamaniach.

BANDA ASPIRYNOWA

Dopiero historia z „bandą aspirynową“ okazała się niepomysłna dla Price'a. Była to sprawa związana właśnie z ową kradzieżą auta ciężarowego w Bronx. Auto owo, jak się okazało zawierało ładunek aspiryny wartości 92 tysięcy dolarów. Była to wielka i głośna kradzież. Ale bandzie Price'a trudno było sprzedać niepostrożenie tak wielki ładunek aspiryny, wobec czego zwrócili się do właściciela skradzionego ładunku, że oddadzą mu aspirynę i auto, jeśli wypłaci im na rękę 75 tysięcy dolarów. Właściciel nie reflektował na tego rodzaju transakcję i w rezultacie schwytano Price'a, skazując go na 20 lat pobytu w Sing - Sing. Zwolniono go stamtąd za kaucją 7 i pół tysiąca dolarów i byłby niewątpliwie wyszedł obronną ręką z tej sprawy, gdyby nie to, że zaledwie opuścił więzienie — natychmiast dokonał napadu na auto, należące do niejkiej Heleny Rubinstein.

To dostarczyło powodu, aby nareszcie osadzono go w więzieniu i obecnie po przeprowadzeniu szeregu kosztownych śledztw związanych z licznymi przestępstwami Price'a, policja nowojorska liczy, że nareszcie na jakiś czas zmniejszą się wydatki na niepoprawnego rabusia. W każdym razie — na czas jego pobytu w więzieniu.

Droga handlowa przez Chiny

Podróżnik Sven Hedin odnajduje dawny szlak

Znany podróżnik Sven Hedin powrócił niedawno ze swej długotrwałej podróży do Azji. Wrażenia z tej olbrzymiej wyprawy spisał w dzienniku, który zawiera ni mniej, ni więcej tylko 4.500 stron.

Sven Hedin szkował się do podróży od r. 1927, postanawiając zbadać przedewszystkiem, wielką, tajemniczą pustynię Gobi. W r. 1933 opuścił Peiping. Podróż odbywał pod życzliwą opieką władz chińskich. Rząd tamtejszy odniósł się szczególnie przychylnie do podróży europejskiego uczonego, biorąc pod uwagę fakt, że podróż ta może przynieść Chinom pewne korzyści. Chodziło mianowicie o odkrycie dawnych

szlaków podróży, dawnych dróg, handlowych, które ongi przecinały Azję. Odkrycie tych dawnych linii komunikacyjnych, któremi wędrowali w średniowieczu olbrzymie karawany przewożące z Państwa Niebios do Europy — wielkie transporty jedwabiu — miałoby bardzo wielkie znaczenie merkantylne i dla dzisiejszych Chin. Dlatego „wice rząd chiński sprzyjał poczynaniom Svena Hedin, mającym na celu odszukanie dawnych „dróg jedwabnych“.

Poszukiwania Svena Hedin dały wyniki efektywne. Rzeczywiście udało mu się natrafić na dawne szlaki, a także na ruiny miasta Lulan, które w wieku XVI by

ło stolicą wspaniale rozwiniętego handlu jedwabiem. Miasto to stanowiło węzeł wszelkich dróg handlowych chińskich i było zarazem olbrzymim, jedynym chyba na świecie rynkiem jedwabiu.

Po odkryciu tem, dalsze prace Svena Hedin poszły w kierunku zbadania, jakie możliwości przedstawi ten dawny szlak jedwabny dla dzisiejszych Chin. Okazało się, że kwestia szlaku jest zupełnie możliwa do zrealizowania, i że byłaby to trasa szczególnie dogodna dla wszelkiego rodzaju transportów handlowych. Chodzi tylko o zbudowanie na starodawnym szlaku nowej drogi, poprosztu szosy automobilowej, która stanowiłaby najkrótszą drogę

STAJĄ PRZED SĄDEM

Figlarny piesek

Państwo S. mieli czarującego pieska. Nazywał się Bob, był „ostrowłosy“ i wyglądał na swych sztywnych, nóżkach jak drewniana zabawka. To uroczę stworzenie, (które pani S. w braku dzieci obcałowywała przez cały dzień), miało dwie cechy szczególne: fantastyczny apetyt, przejawiający się w konsumowaniu wszelkich przedmiotów codziennego użytku, oraz niczem bliżej nie umotywowany antysemityzm. Jeżeli dodać do tego jeszcze żywiołowy temperament, który burzył się w Bobie, jak gotująca woda, — wówczas będziemy mogli sobie wyobrazić, czem stało się życie państwa S. po przyjęciu do domu żywiołowego szeniaka.

Parę przykłądów:
Razu pewnego telefon do pani S., która właśnie była poza domem. Mówi służąca zdyszczanym głosem:

— Proszę pani zaraz przyjechać, bo coś się Bobowi stało —

Pani S. z mokrą głową, — bo właśnie była u fryzjera — wybiegła na ulicę, do taksówki i do domu. W pokoju na dywanie leżał Bob, dziwnie zmieniony, wydęty, z wielkim brzuchem, z oczkami, wychodzącymi na wierzch, ciężko śpiący.

— Doktora! — załkała pani S. — Dzwonił do doktora!

Weterynarz, znający Boba od dłuższego czasu, zjawił się za dwadzieścia minut z walizką pełną przyrządów. Za pół godziny Bob, któremu tymczasem wypompowano żołądek, latał sobie po mieszkaniu wesolutko, ruszając kusem ogonkiem. A tymczasem doktor medytował — co ten pies mógł zjeść?! — Odpowiedział na to nagły okrzyk służącej, dobiegającej z odległego pokoju. Pani S. i doktor pobiegli w tym kierunku i stanęli przerażeni na progu: za luksusowego tapczanu pozostała połowa. Druga połowa bowiem zamieniła się na nagie sterujące sprzężyny, ozdobione zwisającymi strzępkami materji.

Kiedyindziej pan S., ubierając się rano znalazł tylko jeden bucik. O istnieniu drugiego świadczyły niedogryzione sznurowadła i widocznie zbyt lykowaty obcas. Pani S. się śmiała i małżonek zapalał zęsmą. Okazja zdarzyła

między Chinami a Rosją Sowiecką. Szosa ta miałaby 7 tysięcy kilometrów długości, i kwestja budowy tej drogi stanowi obecnie przedmiot rozważań rządu chińskiego.

się niedługo. Kiedyś pan S. wchodzi do pokoju żony z radosnym uśmiechem.

— A wiesz co pieseczek dziś zjadł? — zapytał i dodał figlarnie. — No zgadnij!

Pani S. nie zgadła i poszła się przekonać.

W sypialni w szarym puchu, unoszącym się w powietrzu pisał sobie wesoło Bob. Łapką coś podzuceał. Śmiech zamarił na ustach pani — nie było wątpliwości. Wspaniały, puszysty srebrny lis pozegnał się z tym światem. Ale i ten wypadek nie zniechęcił pani do „pieseczka“. Tembardziej, że pupilek na jakiś czas się uspokoił, z konieczności coprawda. Od jakiegoś czasu niesłychanie emocjonowała go niebezpieczna zabawa. Po podwórzu chodził sobie kot, nie zważając na szczerkanie Boba, siedzącego na oknie pierwszego piętra. Bob chciał kota przestraszyć, — nie złego przytem nie myślał, skądżeby! — i skoczył z pierwszego piętra w pogoni za kotem. Nic mu się nie stało, więc spróbował jeszcze raz. Znowu dobrze poszło. Za parę dni znowu spróbował. Ale ten przysłowioły trzeci raz okazał się mniej fortunny. Tym razem służąca musiała go nieść na górę, jęczącemu z bólu. Doktor, który stał się nieomal „domowym“ doktorem zestawiał złamaną nogę i unieruchomił Boba w gipsie. W domu był spokój. Ale nie trwał długo. W pierwszym dniu rekonwalescencji Bob pokazał swój „łwi pazur“. Do kuchni przyszedł człowiek z lodem. A wiadomo, że wśród lodziarzy warszawskich na lekarstwo (ktoby go zresztą chciał na lekarstwo!), nie można znaleźć katolika. Krew przodków (pochodzących z hodowli psów pod Berlinem), odezwała się w Bobie. Jeszcze chory, ledwo ciągnąc łapę za sobą, przyskończył i złapał lodziarza za nogę. Lodziarz był mściwy i nie miał zamiaru darować swojej krzywdy. Zaskarżył pana S. do sądu. I wygrał. Pan S. musiał, zmuszony do tego wyrokiem sądu zapłacić mu 50 zł. odszkodowania.

Na tem skończył się pobyt Boba u państwa S. Ofiarowali go w prezencie swym serdecznym przyjaciółom.

Esas.

Czas odnowić prenumeratę na miesiąc czerwiec

Antoni Marczyński

74

Zemsta Hindusa

Powieść egzotyczna

Bahadur skinął na Dewadatta, powiedział mu coś szeptem, ów zaś, niby od siebie, dał Freddy'emu małą lekcję dobrego wychowania, że gdy „jego królewska mość“ przemawia, należy milczeć, a nie przerywać, o zgrozo!

Freddy zaczął przeproszać i usprawiedliwiać się; gdy tylko wspomnieć o Anglikach, w nim rzekomo burzy się krew, a już ma taką szczerą naturę, że co pomyśli, to musi powiedzieć natychmiast. Potem wyjął notes i zapytał uprzejmie, czy może teraz rozpocząć wywiad.

— Stawia mnie pan w trudnem położeniu, — rzekł Bahadur, zapatrzony się w przeźbiony sufit, jakby stamtąd miało nań spłynąć natchnienie; — bo dobrze mówić o Anglikach nie mogę, a źle nie chcę, z przyczyn łatwo zrozumiałych. Zwłaszcza wobec dziennikarza!

— Nie mówmy więc wogóle o Anglikach, których i tak Niemcy wnet poskromią nazawsze. Mamy przecież tyle innych tematów.

Bahadur spojrział laskawie na gościa, a potem zaczął odpowiadać na jego pytania, chaotyczne i mniej, lub więcej idyotyczne. Odpowiedzi te, chociaż niekiedy bardzo zawiłe, wywoływały okrzyki zachwytu na sali; połowa tych zawodowych pochlebców nie rozumiała napewno ani słowa po angielsku, ale czyniła swą dworską powinność sumiennie, oklaskując chlebowadecę, ilekroć przestawał mówić. Doprowadziło to w końcu do kilku zabawnych nieporozumień i Bahadur uznał, że pora zakończyć widowisko. Powstał. Tłum dworzan znowu upadł na twarz, a Dewadatta na migi jął

zachęcać Pradę, by uczynił to samo, albo przynajmniej złożył niski ukłon. Lecz „amerykański dziennikarz“ znowu pogwałcił etykietę.

— Czy wasza królewska mość nie zechciałby mi pokazać swego pięknego pałacu? — rzekł i znaczące przymrużył oko.

— Uczyni to Dewadatta, a ja żegnam pana, mister Prado.

Bahadur zawrócił ku drzwiom, przy których stali heroldzi. Freddy omal nie zaklął z irytacji; więc na tem miałyby się skończyć? O, nie!

— Wasza królewska mość! — zawołał. — Usilnie proszę o chwilę rozmowy w cztery oczy.

— Zuchwalcze! — syknął zgorzchniony Dewadatta.

Bahadur Pagan przystanął, zmierzwił śmiałka karcącym wzrokiem.

— Wywiad. — rzekł z naciskiem. — Jest skończony!

— Ależ mnie chodzi o zupełnie inną sprawę. Przywożę ważne nowiny, o których nie mogę mówić przy wszystkich.

— Dlaczego? Ja pozwalam. Nie mam żadnych tajemnic wobec moich najwzorniejszych poddanych.

To oświadczenie wywołało szalony entuzjazm zebranych i wśród ogłuszających okrzyków zamknęły się drzwi za wychodzącym Bahadurem, ku bezsilnej wściekłości Prady. Sala opróżniła się szybko, darmozjadom pilno było do południowego posiłku, który spowodował uroczystej audjencji doznał znacznego opóźnienia. Wkońcu pozostał Freddy sam, ale po chwili otworzył się drzwi „królewskie“ i wszedł Dewadatta; na jego poważnej twarzy igrał dziwny uśmiezek.

— Sahib chciał pono coś obejrzeć? — rzekł.

— Już mi się odechciało, — warknął Prado.

— To szkoda. Pałac jest naprawdę godny zwiedzenia, a przy tem może wydarzyć się tak, że gdzieś przypadkowo spotkamy... jego królewską wysokość i już bez świadków! — dodał szeptem.

— Tak mi gadaj, przyjemny staruszkę — krzyknął ucieszony tan

cerz, śmiejąc się w duchu z tego przykładu wschodniej obudy.

Na szczycie pałacowej wieży, gdzie stanowczo żaden z „najwzorniejszych“ poddanych nie mógł zakraść się i podsłuchiwać, nastąpiło „przypadkowe“ spotkanie Prady z Bahadurem, który tu czekał niecierpliwie.

— Jakie pan przynosi wieści i od kogo?

Freddy wołał uniknąć jasnej odpowiedzi na to pytanie. Zaczął od przeprosin, iż wprowadził w błąd dostojnego gospodarza. Bo on, Freddy Prado nie jest dziennikarzem, lecz przedstawicielem firmy „Wolfson-Steel-Company“. Dyrekcja firmy tej śledzi z uwagą rozwój ostatnich wydarzeń politycznych w całym świecie i zdobyła już absolutną pewność, że obecną wojnę wygra Państwo Centralne. Ich wielkie zwycięstwo odbije się głośnie echem przedewszystkiem w Azji, to jasne; wszakże większą część tego kontynentu jęczy pod butem Rosji, Francji i Anglii, mocarstw, które niebawem poniosą sromotną klęskę w Europie. Ta klęska poderwie ich autorytet moralny, osłabi ich siłę bojową, i tak dalej. Lecz pokonani w Europie, zawsze jeszcze zdołają utrzymać w karchach dawniej podbite ludy azjatyckie, jeżeli narody te nie przygotują się zawnazu do generalnej rozprawy z ciemiężycielami. I tu właśnie zaczyna się dobroczynna rola amerykańskiej firmy „Wolfson-Steel-Corporation“, która pragnie przyszłych powstańców już dzisiaj zaopatrzyć w swoje znakomite fabrykaty

— Jakież to fabrykaty?

— Karabiny, wasza królewska mość, kulomioty, armaty wszelkich kalibrów, granaty, szrapnele, pancerze, bomby, słowem, czego dusza zapagnie.

— A coby pan rzekł na to, gdybym tak nagle zapagnął pana związać i odstawić do najbliższego posterunku angielskiego?

(D. c. n.)

REDAKCJA: Warszawa, Nowy Świat 22. Telefony 6.66.99 (sekretariat, dodatki redakcyjne), 6.66.62 (dział polityczny i ekonomiczny), 6.56.4 (dział literacki i liter.-art.), 6.66.53 (miejscowy). Sekretarz redakcji przyjmuje interesantów codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt w godz. 4 — 6 pop.

ADMINISTRACJA: Warszawa, Złota 1. Telefony: Administracja i Zrząd 691.64, Prenumerata 691.66. Wydział ogłoszeń 691.56. Skrzynka pocztowa 745. Adres telegraficzny: — A B C Warszawa. Konto P. K. C. Nr. 13550.

PRZEDSIĘWZIĘCIA: Kalisz, Aleja Józefina 11. tel. 209; Piotrków Trybunalski, Stowackiego 9, tel. 59; Włocławek, C. p. 26, tel. 136.

PRENUMERATA: miejscowa (z doświadczeniem do domu) i zamiejscowa wraz z cotygodniowym dodatkiem literackim „Prosto z Mostu“ zł. 2.90 miesięcznie; wraz z dziełami Świątkiewicza zł. 3.90 miesięcznie.

Ceny ogłoszeń: za miejsce wysokości 1 milimetra przez szerokość jednej szpalaty (na wszystkich stronach po 6 szpalt): na 1-ej stronie — 1 zł., w tekście (wśród artykułów) — 70 gr., w reklamach (wśród ogłoszeń) — 50 gr., na ostatniej stronie — 60 gr. Notatki reklamowe — 1 zł. Komunikaty (specjalne) — 1.50 zł., lekarskie — 30 gr., Nekrologia po 30 gr. Drobne po 20 gr. za wyraz, duże litery w ogłoszeniach „drobnych“ liczy się za oddzielne wyrazy, reklamowe oznacza się cyfrą (N.), a komunikaty specjalne cyfrą (Kom.). Za terminy druku ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Wydział ogłoszeń: Złota 1, tel. 691-56 — biuro czynne od godz. 9 rano do 6 wiecz.

Kierownik: Tadeusz Ucieszyński.